

ရတနာစံဦးတိုက်

ရတနာမဂ်အောင်တကရဝဗ္ဗဝိပဿနာမဂ်အောင်

မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

အပြတ်ဆုံးတုသိုလ်ရစေလို
တရားတော်

● ဝိပဿနာအားထုတ်မှ ဘဝမှာ
အနေကောင်းမယ်။

အနေကောင်းမှ အသေကောင်းမှာနော်။

အနေမတတ်က အသေမမြတ်နိုင်ဘူး
ဆိုတာ မှတ်ပါ။

● အသက်တမ်းတိုတဲ့ အချိန်ကလေးမှာ
အထက်တန်းစိတ်ဓာတ်မွေးထားမှ
အမြင့်စခန်းကို ရောက်နိုင်တယ်။

● အမြတ်ဆုံးဘဝကို အမြတ်ဆုံးကျင့်စဉ်ဖြင့်ကျင့်မှ
အမြတ်ဆုံးဆိုတဲ့ တရားထူးကိုရမယ်။

အမြတ်ဆုံးရနေတဲ့ လူ့ဘဝမှာ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့

ဒါနအစ ဝိပဿနာအဆုံး

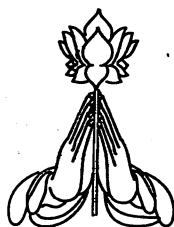
ကုသိုလ်တွေကို မယူတတ်ရင်ဖြင့်

လူ့ဘဝမြတ်ပေမဲ့ အရင်းပါ

ရှုံးပြီးသား ဆိုတာ မှတ်ပါ။

ရတနာမာရ်အောင်တောရ
ဓမ္မရိပ်သာများ၏ အဓိပတိ
မြောက်ဦးဆရာတော်
ဟောကြားအပ်သော

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလို
တရားတော်

(ယောဂီများအတွက်သာ)

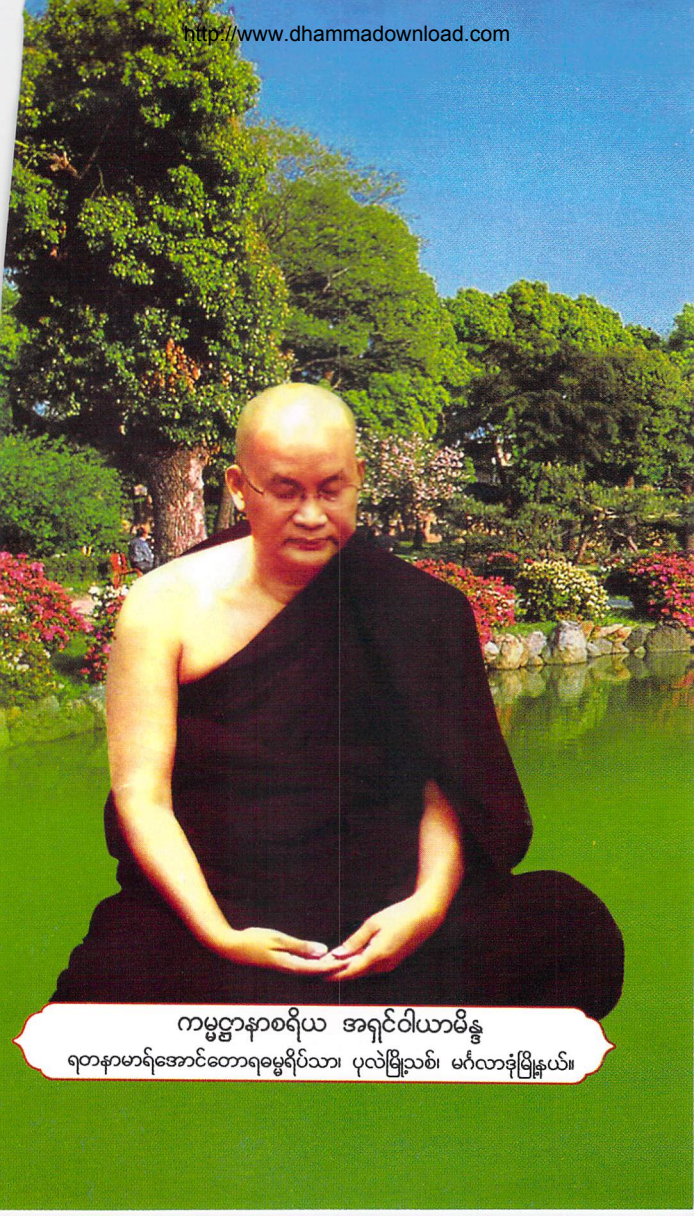
သာသနာ ၂၅၅၄ ကောဇာ ၁၃၇၂၊ ခရစ် ၂၀၁၁

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ပထမအကြိမ် * ၁၀၀၀ အုပ်
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
ဒုတိယအကြိမ် * ၁၀၀၀ အုပ်

ဓမ္မဒါန

ရန်ကုန်
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ
လှူဒါန်းထုတ်ဝေသည်။

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ

ရတနာမာရ်အောင်တောရဓမ္မစိုပ်သာ၊ ပုလဲမြို့သစ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၁

ပြောက်ဦးပြို ရတနာစံဦးတိုက် ရတနာမာရ်အောင်

တောရဓမ္မရိပ်သာဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ တည်းဟူသော

အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်း၍ အသက်

ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး၊ ရန်ဘေးကင်းကြောင်း၊

ကောင်းမှုမဂ်လာ ဖြစ်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ

တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး ဆရာ

သမားတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ်

လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့

ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ကန်တော့ရသော ကောင်းမှုကုသိုလ်

ကံ စေတနာတို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့

အားထုတ်ဆဲ အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဒါန၊

သီလ၊ စေတနာကံနှင့်တကွ ဝိပဿနာ

ဉာဏ်သည် မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့

ချစ်မြှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလို တရားတော်

အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်
တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရတနာ၊

သုက္ခာ ဣာအစလာသော ခြောက်ပါး
သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
စာရားရတနာ၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော အစပြာသော
ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၃

မူသော သံဃာ ရတနာ ဤရတနာ မြတ်သုံးပါး
အပေါင်းတို့၏ သန္တာန်ဝယ် ကိန်းနေတဲ့ ထူး
မြတ်တဲ့ သီလဂုဏ်၊ ထူးမြတ်တဲ့ သမာဓိဂုဏ်၊
ထူးမြတ်တဲ့ ပညာဂုဏ်တို့ကို အာရုံပြု၍ ရိုသေ
မြတ်နိုး၊ လက်ဆယ်ဖြာ ဦးထိပ်မှာမိုးကာ
ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရသော
ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ စေတနာအဖြာဖြာတို့
ကြောင့် မိမိတို့ လိုလားအပ်၊ ပန်ဆင်အပ်၊
မြတ်နိုးအပ်သော မအို၊ မနာ၊ မသေ အမြဲနေရာ
ဖြစ်သော မဟာအသင်္ခတ မြတ်လှစွာသော
နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကောင်း၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊
မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊
ဥပါယာသဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်တရားတော်
မြတ်ကို ဤဘဝ ဤခန္ဓာ ဤသာသနာတွင်းမှာ
ပင်လျှင် မိမိတို့ အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဒါန၊
သီလ၊ စေတနာကံနှင့်တကွ ဝိပဿနာဉာဏ်
သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍
နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြသည် ဖြစ်ကြ
ပါစေ။

၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဓမ္မဂရုဘိက္ခုဝေ တထာဂတော ဓမ္မဂါရ
ဝေါလို့ ဘုရားကိုတော်မြတ်ကြီးက တရား
တော်ကို လေးစားလိုက်နာ တန်ဖိုးထားကြလို့
အမိန့်မရှိဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ချစ်သား၊ ချစ်သမီးတို့ တရားတော်ကို
လေးစားလိုက်နာ တန်ဖိုးထားကြ။ ငါဘုရားရှင်
သည်လည်း ဒီတရားတော်ကို လေးစားလိုက်နာ
တန်ဖိုးထားလို့ ခုလို ဘုရားဖြစ်ပြီး သဗ္ဗညုတ
ရွှေဉာဏ်တော်ကြီးကို ရတာလို့ အမိန့် မရှိဘူး
လား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေကိုလည်း
ဘုန်းကြီးတို့က ထပ်ဆင့်ပြီး တရားတော်မြတ်
ကို လေးစားလိုက်နာ တန်ဖိုးထားကြလို့ အမိန့်
ရှိပါတယ်။

“တင်ပါဘုရား”

ဘာကို လေးစားရမှာတဲ့လဲ။

“တရားတော်ကိုပါဘုရား”

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၅

တရားကို လေးစားမှ တရားက ကိုယ့်ကို
ပြန်ပြီး ကျေးဇူးပြုမယ်နော။ ဘာဖြစ်မယ်။

“ကျေးဇူးပြုပါမယ်ဘုရား”

“ဓမ္မဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရိတိ”တဲ့
တရားကိုစောင့်ရင် တရားက ကိုယ့်ကို ပြန်
ပြီး စောင့်တယ်နော။ ဘာကို စောင့်ရမှာတဲ့လဲ။

“တရားကို စောင့်ရမှာပါဘုရား”

ဟုတ်တယ် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမ
တွေ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးကလဲပဲ သူ့ကိုယ်သူ ငါဟာ အလိုလို
ဘုရားဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ တရား
တော်မြတ်ကို ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်လို့သာ
ဘုရားဖြစ်လာရခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ အမိန့် မရှိ
ဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

မကျင့်ရင်ကော ဘုရားဖြစ်ပါ့မလား။

“မဖြစ်ပါဘုရား”

ဟို အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား
ဘဝတုန်းက မောင်းမမိသံတွေ သောင်းနဲ့ချီပြီး

၆ 'အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

နေတဲ့အထဲမှာ ပျော်မွေ့နေမယ်ဆိုရင် ဘုရား
ဖြစ်ပါ့မလား။

“မဖြစ်ပါဘုရား”

ဒါဆိုရင် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်
တွေကို စွန့်လွှတ်ပြီး သကာလ လူသူမနီးတဲ့
တောကြီးထဲမှာ တောထွက်ပြီး ဘာတရားကို
ကျင့်ပါလိမ့်။

“ဝိပဿနာတရားကိုပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်၊ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်
တယ်နော။ ဒီဝိပဿနာတရားကို ကျင့်သုံးခြင်း
အားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဘာသစ္စာမြင်သွား
ပါလိမ့်။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

အားလုံးသော ပရိသတ်အပေါင်း သူ
တော်ကောင်းများ ပြန်ပြောပြပါဦး။ ဘုရား
ရှင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဘာသစ္စာ မြင်ခဲ့
တယ်။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပြီးတော့ ဘာ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၇

သစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါလိမ့်။

“သမုဒယသစ္စာပါဘုရား”

အော် သမုဒယ သစ္စာဆိုတာ ဘာဖြစ်
စေတတ်သလဲဆိုရင် ဆင်းရဲစေတတ်တယ်
နော်။ ဒုက္ခဖြစ်စေတတ်တယ်ပေါ့။ ဆင်းရဲစေ
တတ်တဲ့ သဘောကို ဘာသစ္စာလို့ ခေါ်ပါလိမ့်။

(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)

တစ်နည်းဆိုရင် ဆင်းရဲကြောင်းပေါ့
နော်။ ဟုတ်လား။ ဒုက္ခသစ္စာကတော့ ဆင်းရဲ
ကျိုးပေါ့။ နောက်တစ်နည်းပြောရင် မကောင်း
ကြောင်းက သမုဒယသစ္စာ။ မကောင်းကျိုးက
ဒုက္ခသစ္စာ ဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဘုရား
အလောင်းတော်ကြီးသည် သစ္စာလေးပါး
တရားတို့အနက် နံပါတ်(၁) ဘာသစ္စာကို
ပိုင်းခြားသိခဲ့ပါလိမ့်။

“ဒုက္ခသစ္စာကိုပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ပိုင်းခြား
သိရမယ့် တရားနော်။ ဘယ်လို သိရမလဲ
ဆိုရင် ရှေးဦးစွာ အာနာပါနကို အခြေခံ

● အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ထားပြီးတော့ (ဝင်လေ ထွက်လေ) ၂ နဲ့ (ရှုမှတ်
လိုက်တာ) ၂ သမာဓိ အရှိန်အဝါတွေ ယူပြီး
တော့ ဝင်လေထွက်လေကနေတစ်ဆင့် ခန္ဓာ
တကိုယ်လုံးကို စူးစိုက်ပြီး ရှုမှတ်ရင်းနဲ့ ပထမ
ဘာသစ္စာကို ပိုင်းခြားပြီး သိပါလိမ့်။

“ဒုက္ခသစ္စာကိုပါဘုရား”

ဘာသစ္စာကိုပယ်လို့။

“သမုဒယသစ္စာကိုပါဘုရား”

ဘာသစ္စာကို ပွားများတယ်။

“မဂ္ဂသစ္စာကိုပါဘုရား”

ဘာသစ္စာဆိုက်တာလဲ။

“နိရောဓသစ္စာပါဘုရား”

နိရောဓသစ္စာဆိုတာ မျက်မှောက်ပြုရ
မယ့် တရားနော်။ ဒါကြောင့် ဒီသစ္စာတရားတွေ
ကို ဒကာဒကာမတွေ နားထောင်တတ်ဖို့
လိုတယ်နော။ ဒီတရားကို နာတတ်ပြီဆိုရင်
တရား သဘောပေါက်လာမယ်။ ကိုယ်က
ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိလာတယ်နော်။ ဒီတရား
စခန်းက အိမ်ပြန်သွားလို့ ရှိရင်လဲ အကြောင်း

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၉

တစ်ခုခု တိုက်ဆိုင်လာလို့ရှိရင် အော် ငါ
ဘာသစ္စာဖြစ်နေပြီလို့ မသိနိုင်ဘူးလား။

“သိနိုင်ပါတယ်ဘုရား”

ဘာတရားကို နာထားလို့တဲ့လဲ။

“သစ္စာတရားကိုပါဘုရား”

ဘာတရားကို နှလုံးသွင်းနိုင်တယ်။

“သစ္စာတရားကိုပါဘုရား”

ကဲ-ဒါဆိုရင် ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်က
သူ့ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို မြင်တော့
သူမြင်သလို ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ
ကိုရော မြင်စေချင်လို့ တစ်ဆင့်တက်ပြီး မဟော
ဘူးလား။

“ဟောပါတယ်ဘုရား”

မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ သူသိသလို သိစေ
ချင်လို့၊ သူမြင်သလို မြင်စေချင်လို့၊ သူတစ်ဖက်
ကမ်းရောက်သလို ရောက်စေချင်လို့ ဟုတ်
လား။ ဗုဒ္ဓေါ ဗောဓိယံ တိ ဣန္ဒြာတာရေယံ၊
ငါဘုရားသစ္စာလေးပါးကို သိရင် သတ္တဝါတွေ
သိစေရမယ်၊ ငါဘုရား သံသရာတည်းဟူသော

၁၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

တစ်ဖက်ကမ်းမှ ဟိုဘက်ကမ်းကို လွတ်မြောက်
နိုင်သလို သတ္တဝါတွေ လွတ်မြောက်စေရမယ်၊
လွတ်စေအောင် ကယ်တင်နည်း ပေးမယ်
ဆိုပြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဒီတရားတော်တွေကို
မဟောခဲ့ဘူးလား။

“ဟောခဲ့ပါတယ်ဘုရား”

ဒကာဒကာမတွေကတော့ ဘုရားရှင်နဲ့
ကိုယ်တိုင် နာခဲ့ရရဲ့လား။

“မနာခဲ့ရပါဘုရား”

ဘာဖြစ်နေခဲ့လို့လဲဆိုရင် (သမုဒယ၊
ဒုက္ခ) ၊ နဲ့ လည်နေခဲ့လို့ပေါ့နော်။ မနစ်နာ
ဘူးလားဗျာ။

“နစ်နာပါတယ်ဘုရား”

နစ်နာတယ်နော်။ သို့သော်တဲ့ ကံကောင်း
ထောက်မလို့ ယခု ဘုရားသာသနာ အနှစ်
၅၀၀၀ ထဲမယ် ဒုတိယဖြစ်တဲ့ သာသနာ
နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရားရှင် သာသနာနဲ့ ဇာသု
ခွင့်ရပါတယ်။ ပထမပိုင်း ၂၅၀၀ ကတော့
ကုန်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။ ပထမ ၂၅၀၀ ကို

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၁၁

ကျော်လို့ ခုဆိုရင် ဒုတိယပိုင်း ၂၅၀၀ကို ပြန်
စလာတာ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်ပြီနော်။
ဟုတ်လား။ အေး...ဒီတော့ သာသနာ
အခေါင်တိုင် ကျော်သွားပြီပေါ့။ အခုဘယ်က
ပြန်စတယ်။ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ်က ပြန်စတယ်
နော်။ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ်ဆိုတာ ဝိပဿနာ
ခေတ်ကို ပြောတာ။ ဒီခေတ်မှာ တကယ်
သဒ္ဓါတရားရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကြီးစားရင်
သောတာပန်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သကဒါဂမ်
လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဖြစ်နိုင်တယ်နော်။
အနာဂါမ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အသဝေါ
ကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာလဲ ဖြစ်နိုင်တဲ့ခေတ်ဟာ
ဒီခေတ်ကို ပြောတာနော။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာ
တရား ထွန်းကားလာတယ်ဆိုတာ ဒါကို
ပြောတာ။ ဒါဆိုရင် တို့ဘာတွေရဖို့ ခေတ်ကို
ရောက်နေသလဲဆိုရင်။ တရားရဖို့ခေတ်ကို
ရောက်နေပြီ ဟုတ်လား။ ဒါတောင် တပည့်
တော်တို့ ဘာကိစ္စကြောင့်၊ ညာကိစ္စကြောင့်
သားသမီးကိစ္စ၊ ဆွေမျိုးကိစ္စ၊ စီးပွားရေးကိစ္စ၊

၁၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

လူမှုရေးကိစ္စ စသည်ဖြင့် ကိစ္စများစွာတွေကို
ထိုးပြပြီး တရားစဉ်နဲ့ လုပ်ငန်းခွင် မဝင်နိုင်
သေးဘူးလို့ဆိုရင် ခေတ်တော်ခေတ်ပဲ ခေတ်
ကောင်းပေမဲ့ အခွင့်အရေးဆုံးမှာနော်။ ကျေးဇူး
မရှိနိုင်ဘူး။ ၊ ကြောင့် အပြောမဟုတ်၊ တကယ်
လုပ် အဟုတ်သိနိုင်သည် ဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီး
တို့ ဗုဒ္ဓတရားတော်မြတ်က အပြောနဲ့ လုပ်လို့
ရတာလား။ တကယ်ကျင့်ရတာလား။

“တကယ်ကျင့်ရတာပါဘုရား”

ဒါကြောင့် တရားလိုချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အလုပ်လုပ်ရတယ်။ လောကီမှာလဲ ဒီလိုပဲပေါ့။
အလုပ်လုပ်ရင် ရမှာပေါ့။ မလုပ်ရင်ကော-

“မရပါဘုရား”

ဘုန်းကြီးတို့ ဘုရားသာသနာမှာလဲ
တကယ်လုပ်မှ တကယ်ရတာနော်။ ပိဋကတ်
သုံးပုံ အာဂုံရဆောင်ထားနိုင်ပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်
မကျင့်နိုင်ရင် တရားရပါ့မလား။

“မရနိုင်ပါဘုရား”

လိုက်နာကျင့်သုံးရဦးမယ် ဟုတ်လား။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၁၃

ဒီကနေ့ တရားကိုလိုချင်ရင် ဒီနေ့ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ရင် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသည်တဲ့။ ဓာတ်ကြီးလေး ပါးမှာ တစ်ပါးပါးလောက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် နှလုံးသွင်းနိုင်၊ ရှုမှတ်နိုင်လို့ရှိရင် ဒီသိတဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ဒါဆိုရင် ကျင့်ဖို့ အရေးကြီးတာ ပေါ့နော်။ ကျင့်ဖို့ဆိုတာလဲ သိပြီးမှ ကျင့်လို့ရတာနော်။ မသိဘဲ ကျင့်ရင်လဲ မှားယွင်းတတ်ပြန်တယ် ဟုတ်လား။ ဘုရားရှင်က ပြောပါတယ်။ “ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော”တဲ့ သိပြီးမှ ကျင့်သုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်တဲ့။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ စရဏ ဒီလိုပြောတယ်နော်။ ဝိဇ္ဇာဆိုတာက သိတာ။ ဘာကို သိတာလဲဆိုရင် ရုပ်ကို သိတယ်၊ နာမ်ကိုသိတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်တာကို သိတယ်၊ ပျက်တာကို သိတယ်။ ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ သဘောကလေးတွေကို ထိုးထိုး ထွင်းထွင်း ဉာဏ်ကလေးနဲ့ မြင်နေတာ။

၂၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အဲသလို မြင်တဲ့သဘောကို ဝိဇ္ဇာ နော်။ အဲဒီ
မြင်တဲ့အတိုင်းကို သတိထား။ ဝီရိယစိုက်ပြီး
ပညာဖြင့် အားထုတ်နေတာက စရဏ ဟုတ်ပြီ
လား။ ကျင့်သုံးတာက စရဏ။ ဒါဆိုရင်
သိလို့ ကျင့် လာ။ မသိဘဲ ကျင့်ရမှာလား။

“သိလို့ကျင့်ရမှာပါဘုရား”

ဒါဆိုရင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမ
တွေမှာ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေမှာ
ဥပနိဿယလေးတွေ ယူပြီးတော့ ကျင့်သုံး
ရင် ခန္ဓာအရှိကို အရှိအတိုင်း မတွေ့နိုင်ဘူး
လား။ တွေ့နိုင်သလား။

“တွေ့နိုင်ပါတယ်ဘုရား”

အရေးကြီးတယ်နော၊ အရေးကြီးပါ
တယ်။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ သူ
တစ်ပါးအကျိုးလား၊ ကိုယ့်အကျိုးလား။

“ကိုယ့်အကျိုးပါဘုရား”

ဘယ်သူ့လမ်း ဘယ်သူက ထွင်တာ။

“ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်ထွင်တာပါဘုရား”

ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်ထွင် မဂ်လမ်းဝင်၊

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၁၅

ပြေးလျှင် နိဗ္ဗူတာတဲ။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ထွင်
ရပါတယ်။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်ကြရပါ
တယ်။ နောက်က ဘယ်သူမှ မပါဘူးနော်။

‘လာတုန်းကလဲ၊ တစ်ယောက်ထဲနော်၊
လက်တွဲခေါ်ကာ၊ ဖော်မပါဘူး၊ ဥစ္စာအချည်းနှီး၊
ကိုယ်အထီးတည်း။’

ပြန်သွားတော့လဲ၊ တစ်ယောက်ထဲနော်၊
လက်တွဲခေါ်ကာ၊ ဖော်မပါဘူး၊ ဥစ္စာအချည်းနှီး၊
ကိုယ်အထီးတည်း’ လို့ မပါဘူးလား။

“ပါပါတယ်ဘုရား”

‘ကိုယ်လုပ်သောက်၊ ကိုယ်သာခံ၊ မြန်
မြန်ဆိုက်ရောက်မှာ’ ကိုယ်လုပ်သောက်ကသာ
ကိုယ့်ကို ကျေးဇူးပြုရမှာနော်။ အရေးကြီးတာက
အပါယ်တံခါးပိတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဓိက
ဘာဖြစ်ဖို့ လိုပါလိမ့်။

“အပါယ်တံခါး ပိတ်ဖို့ပါဘုရား”

ယခုလို ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်မှာ
တစ်မင်တစ်ဖိုလ်မှ မရရင် လူဖြစ်ကျိုး ရှုံး
တယ်ဗျာ။ နားလည်တယ်နော်။ ဘာကြောင့်လဲ

၁၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဆိုတော့ သာသနာတော်မြတ်မှာ လူဖြစ်ဖို့
ဆိုတာ ခက်သလား လွယ်သလား။

“ခက်ပါတယ်ဘုရား”

ခက်တယ်နော် ဘုရားကလေ-

‘လူ့ဘဝဟာ ဖြစ်ဖို့ရာ လွန်စွာ ခက်ခဲ
သည်။

ခက်ခဲလှစွာ ဘဝဟာ ဖြစ်ကာနေရပြီ၊
သာသနာတွင်းမှာ တွေ့ဖို့ရာ လွန်စွာ
ခက်ခဲသည်။

ခက်ခဲလှစွာ အခွင့်ဟာ ခွင့်ခါကြုံတော့
သည်။

သူတော်ကောင်းတရား ကျင့်ဖို့ရာ လွန်
စွာ ခက်ခဲသည်။

ခက်ခဲလှစွာ တရားဟာ ကျင့်ကာနေ
ရပြီ’

ကျင့်သုံးနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးဆိုတာလဲ
သိပ်ခက်တယ်တဲ့။ ပရိသတ်များ ဟုတ်လား။
အဲဒီအခက်ခဲလေးတွေကို ကျော်မြောက်ပြီးတော့
အခု ကျင့်သုံးခွင့်တွေ ရနေတယ်၊ မကောင်း

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၁၇

ဘူးလား။

“ကောင်းပါတယ်ဘုရား”

ဘယ်သူ့အဆုံးအမကို ကျင့်သုံးခွင့်ရ
တာ။

“ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမပါဘုရား”

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဆုံးမ
လိုက်တာက “ပရိသတ်လေးပါး အိုချစ်သား
ချစ်သမီးတို့၊ သင်တို့သည် ငါဘုရား၏ စကား
တော်မြတ်တို့ကို အမြဲမပြတ် ကျင့်သုံးကြကုန်
သည်ရှိသော် အပါယ်လေးဘုံက လွတ်မြောက်
မယ်” တဲ့။ ဘယ်သူ့အဆုံးအမကို လိုက်နာရင်-

“ဘုရားရှင် အဆုံးအမကိုပါဘုရား”

ငါဘုရား ဆုံးမတော်မူတဲ့ အဆုံးအမ
တရားလေးတွေ၊ အကုသိုလ်တရားလေးတွေကို
ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကုသိုလ်တရားလေးတွေကို
ကြိုးစားကြမယ်ဆိုရင်၊ အားထုတ်ကြမယ်ဆိုရင်
အပါယ်တံခါး ပိတ်ပါလိမ့်မယ်တဲ့။ မကျင့်ရင်
တော့ မပိတ်ဘူးနော်။

ဘုရားရှင်က ငါဘုရားသာသနာတော်

၁၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေတရားတော်

မှာ ငါဘုရားနဲ့ တွေ့တော့ တွေ့ပါရဲ့။ ငါ
ဘုရားရဲ့ သင်္ကန်းစွန့်နောက်ကို လိုက်ပြီးနေရုံနဲ့
ငါဘုရား အဆုံးအမတရားတွေကို မလိုက်နာ
မကျင့်သုံးဘူးဆိုရင် ငါဘုရားအနားမှာ နေပင်
နေငြားလည်း ငါဘုရားနဲ့ ဝေးပါတယ်တဲ့။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါဘုရား ဆုံးမ
တော်မူအပ်သော တရားဓမ္မတွေကို လိုက်နာ
ကျင့်သုံးရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါဘုရားနဲ့ နီးပါ
တယ်တဲ့။ ဘာနဲ့ နီးလို့လဲဆိုရင်

တရားနဲ့နီးလို့ ဘုရားနဲ့နီးတယ်။

ဒါဆိုရင် ခု တရား အားထုတ်နေကြတဲ့
ကျူပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ ဉာဏ်တော်ဘုရား
မှာ ပရိနိဗ္ဗာန် မစံသေးဘူးပေါ့နော်။ ခန္ဓာဘုရား
ကတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးပြီ။ ကျူပ်တို့အတွက်
ဒီတရားတွေ ရဖို့အတွက် သာသနာ ကျန်နေ
သေးတယ်နော်။ ဟုတ်လား။

ဘုရားသာသနာတော်နဲ့ တွေ့တယ်ဆို
တာ တရားအားထုတ်မလို့၊ အံဃာတော်တွေ
ရှိနေတာဟာ တရားအားထုတ်မလို့၊ ဟောဒီ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၁၉

‘နား’ဟာ တရားနာဖို့အတွက်နော်။ ဟောဒီခန္ဓာ
ကိုယ် တည်တံ့နေတာဟာ အဝတ်တန်ဆာတွေ
လှလှပပ ဝတ်ဖို့အတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ တရား
ထိုင်မလို့။ ဟောဒီပါးစပ်လေးတွေ ရှိနေတာဟာ
ပြန်လည်ပြီးတော့ တရားတွေ ဆွေးနွေးမလို့
ဟုတ်လား။ နှလုံးသွင်းတတ်ရင်၊ ဟော ဒီ
ပရိသတ် နားလည်တတ်ရင် ဘုရား စကားနား
ထောင်နေတာပေါ့။ ဘုရားစကား နားထောင်
ရင် အပါယ်တံခါး ပိတ်မယ်၊ နားမထောင်ရင်
ကော-

“မပိတ်ပါဘုရား”

အပါယ်တံခါး မပိတ်ရင် သံသရာမှာ
တဝဲဝဲလည်လည်နဲ့ လူဖြစ်ကျိုး နပ်ပါ့မလား။

“မနပ်ပါဘုရား”

ကဲ-ဒါဆိုရင် ဒကာဒကာမတွေ၊ ဘုရား
က အကုသိုလ်တွေကို ဘာလုပ်ခိုင်းပါလိမ့်။

“ပယ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား”

ကုသိုလ်တရားတွေကို ဘာလုပ်ခိုင်း
တယ်။

၂၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

“ပွားများခိုင်းပါတယ်ဘုရား”

မိမိရဲ့ စိတ်အစဉ်ကို ဘယ်လမ်းမပေါ်
မှာ တင်ခိုင်းတာတဲ့လဲ။

“ဝိပဿနာ လမ်းမပေါ်ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဝိပဿနာတည်းဟူသော
လမ်းမပေါ်မှာ မိမိစိတ်အစဉ်ကို တင်ပို့ထားရ
တယ်။ ဟော ယခု တရားလေးအားထုတ်ပြီး
ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်တော့ ဝင်လေထွက်လေ ရှုမှတ်
တဲ့ခါမှာ သတိလေး ကိန်းနေတယ်။ သတိ
မဂ္ဂင်ပေါ့။ ထပ်ဆင့်ထပ်ဆင့်ပြီး ကြိုးစားနေတာ
က သမ္မာဝါယမဂ္ဂင် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါဆို
ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံပေါ်မှာ စိတ်ကလေးစူးစိုက်ပြီး
တည်ငြိမ်နေတာက သမာဓိမဂ္ဂင်နော်။ ဒါဆိုရင်
မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အကဲခတ်ပြီး သုံးသပ်နေတဲ့
ဉာဏ်၊ ဝင်လေထွက်လေပေါ်မှာသော်လည်း
ကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဖောက်
ပြန်နေတဲ့ နေရာလေးမှာ အကဲခတ်ပြီး သုံးသပ်
နေတဲ့ ဉာဏ်လေးက သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်၊ အဲဒါ
ပညာ နားလည်ပြီနော်။ ဒါဆိုရင် ဘယ်အာရုံ

အခြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၂၃

လေး ပေါ်ပေါ်၊ ပေါ်လာတဲ့ အာရုံလေးဟာ
 ဖြစ်ပေါ်ပြီးတော့ ပျက်စီးနေတာကို မတွေ့ရ
 ဘူးလား။ ရှုသွင်းလိုက်တဲ့ ဝင်လေလေးကအစ
 ကြည့်နေရင်းနဲ့ ပေါ်လာပြန်ပြီ၊ ပျောက်သွား
 ပြန်ပြီနဲ့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးတော့ ချုပ်ချုပ်သွားတာ၊
 ဒါတွေကို မြင်အောင် ကြည့်ရမယ်နော်။
 (ဖြစ်ပျက်) ၂ လို့ ရမ်းပြီး ရှုရတာ မဟုတ်ဘူး။
 ရှုမှုလေး ပေါ်လာပြီး ပျောက်သွားတာလေး
 တွေကို ဉာဏ်နဲ့ သိနေရမှာ။ ဘာနဲ့ သိနေရမှာ
 တဲ့လဲ။

“ဉာဏ်နဲ့ သိနေရမှာပါဘုရား”

ဉာဏ်အာရုံနဲ့ အကဲခတ်စိုက်ပြီး ကြည့်
 နေရတယ်။ ပေါ်ပြီး ပျောက်သွားလိုက်၊ ပြန်ပြီး
 ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်လိုက်၊ ပေါ်လိုက်နဲ့။
 ပေါ်လာတာဟာ ဖြစ်လာတာ၊ ပျောက်သွား
 တာဟာ ပျက်သွားတာ။ ဟော ခန္ဓာကိုယ်လေး
 ကို သတိထား အကဲခတ်ပြီး သမာဓိအရှိန်အဝါ
 နဲ့ စိုက်ပြီး ကြည့်နေရင် ဖျက်ခနဲ ဖျက်ခနဲနဲ့
 ပေါ်နေတာကိုတွေ့မယ်၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ အဲသ

၂၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရှစ်ခုတည်းတော်

လို တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ (ဖျောက်ခနဲ) ၊ ပျောက်သွားတာကို မြင်ရင် အဲဒါ ဖြစ်တာပျက်တာကို တွေ့တာပဲ။ အကြမ်းစားလေးပေါ့နော်။

အဲဒီကနေပြီး ပိုပြီး သမာဓိအား ကောင်းလာရင် အို ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် တစ်မှတ်ချင်း တစ်မှတ်ချင်း အာရုံတိုင်း အာရုံတိုင်းမှာ မလွှဲလှဲစေဘဲ အကုန်သိနေတာ၊ တစ်လုံးချင်း မြင်နေတာ ဘာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့လဲ။

“သမာဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား”

သမာဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ထိုးထွင်းပြီး မြင်နေတာ။ သမာဓိ မရှိသေးတဲ့ခါကျတော့ မမြင်နိုင်သေးဘူး ဟုတ်လား။ အင်း ဒီတော့ သမာဓိရှိဖို့ကိုလဲ ကြိုးစားနေကြရတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေဟာလဲ ယောဂီတွေဆိုတော့ သမာဓိရှိအောင် မကြိုးစားရဘူးလား။

“ကြိုးစားရပါတယ်ဘုရား”

ကြိုးစားနေတုန်းမှာ ဝေဒနာနဲ့လဲ အများကြီး မတွေ့နိုင်ဘူးလား။

အခြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၂၃

“တွေ့နိုင်ပါတယ်ဘုရား”

ဝေဒနာနဲ့ တွေ့ပြီး တချို့ယောဂီများ ဆို အင်း အင်းနဲ့ အော်ရထိလဲ ဒုက္ခဝေဒနာ တွေကို တွေ့တတ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း မလျှော့ရပါဘူး၊ တင်းထားရတယ်။ ဝီရိယကို တင်းထားရတယ် ဟုတ်လား။

မျက်စိမှိတ်ပြီး ရှုမှတ်လို့ ဝေဒနာများ များပေါ်ရင် မျက်စိလေး အနည်းငယ်ဖွင့်ပြီး တော့ အဲဒီ နာတဲ့နေရာ၊ ဒါမှမဟုတ် အပြင်း ထန်ဆုံး၊ အထင်ရှားဆုံးနေရာ၊ အဲဒီနေရာမှာ စိတ်ကလေးညွတ်ပြီး စူးစိုက်ထားနော်။ သတိနဲ့ ထောက်ထား ဟုတ်လား။ ဒါဝိပဿနာ ရှုကွက် ကို ပြောနေတယ်။ စိုက်ပြီးတော့ နားထောင် ထားကြ။ စူးစိုက်ပြီး နားထောင်တတ်လို့ရှိရင် နားလည်ပြီး ကျေးဇူးများပါတယ်။ တရား နာလို့ရှိရင် ပျံကျ မနာရပါဘူး။ ပျံကျ နာလို့ ရှိရင် နားမလည်တော့ တရားရှုမှတ်တဲ့ခါ မမှတ်တတ်ပါဘူး။ မမှတ်တတ်တော့ သမာဓိ လဲ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တရားနာတဲ့အခါ

၂၄ အခြေခံနားကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

နားက တရားနာထားပါ။ ဥဇဏ်က ခန္ဓာကိုယ်
စစ်မှာ အကဲခတ်ထားပါ ဟုတ်လား နားလည်
ပြီနော်။

ဒါဆိုရင် ဒကာဒကာမတွေ ခန္ဓာက
ဖောက်ပြန်နေတယ် ဆိုကြပါစို့။ နာနေတယ်
ဆိုရင် နာတဲ့နေရာ၊ ထုံတယ်ဆိုရင် ထုံတဲ့နေရာ
ကို စိတ်ကလေးက ညွှတ်ပြီး ကြည့်ရင်
ထင်ရှားနေတာပေါ့။ အဲဒီထင်ရှားနေတဲ့
နေရာကို စူးစိုက်ပြီး အကဲခတ်နေရင် ထင်ရှား
နေတဲ့ နေရာကလေးဟာ ပျက်ခနဲ ပျက်ခနဲ
ဖောက်ပြန်နေတာလေးကို တွေ့မယ်။ အဲဒါဟာ
ရုပ်တရားပဲ။ ဖောက်ပြန်နေမှန်း သိသိနေတာက
နာမ်တရားပေါ့။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီရူပမှတ်နေချိန်မှာ ဒါဟာ
ရုပ်ပဲ။ ဒါဟာ နာမ်ပဲလို့ မခွဲရပါဘူး။ ဖောက်ပြန်
တာကို ဖောက်ပြန်နေမှန်း သိနေရုံပါပဲ။ အဲဒီလို
သိသိနေရင်းနဲ့ ထပ်ဆင့် ထပ်ဆင့် ကြည့်တဲ့
အခါ ပြောင်းလဲနေတာလေးကို တွေ့အောင်
ကြည့်၊ နားလည်တယ်နော်။ (တစ်ခုချင်း) ၊

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၂၅

တဖျတ်ဖျတ် ပြောင်းလဲနေတာလေးကို တွေ့
ပါစေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဝင်လေထွက်လေ
သိပ်မြန်ရင်လဲ ပြောင်းလဲနေတာကို မမြင်ပါ
ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ မထင်ရှားလို့ ပျင်းရိတဲ့
စိတ်တွေ ပေါ်တတ်ပါတယ်။ နားလည်
တယ်နော်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဇောစိတ်တွေများပြီး
ရလိုတဲ့စိတ်၊ လိုချင်တဲ့စိတ်တွေ များပြီး ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်တာပျက်တာ မတွေ့ဘဲလဲ
ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ လောကြီးနေလို့ ဗျာများ
နေလို့ပေါ့။ ဒါကြောင့် တရားမှတ်တဲ့အခါ
အဲဒီ ပေါ်နေတဲ့နေရာ(ရှင်းအောင် ပြောနေတယ်
နော်)ကို ပထမ သတိနဲ့ ထောက်ပြီးတော့
ဉာဏ်လေးနဲ့ ထပ်ဆင့် ထပ်ဆင့် ကြည့်တဲ့ခါ
ဝင်လေ ထွက်လေ ပုံမှန်လေး ရှုထားပါ။
တစ်ခါတစ်ရံ ဖောက်ပြန်မှုတွေဟာ များလွန်း
နေတတ်လို့ ဘယ်နေရာကို ရှုရမှန်း မသိ
ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အဲသလို ဖြစ်နေတဲ့အခါ
ဘယ်အနားက အများကြီး ပေါ်နေသလဲ။

၂၈ အဖြစ်ဆုံးကုသိုလ် ရှေးရေတုကတန်း

အများဆုံးဖြစ်တဲ့ နေရာမှာ စိတ်ကလေးကို
 ညွတ်ပြီး စိုက်ကြည့် ဟုတ်သား။ ကြည့်တဲ့ခါ
 ကျတော့ အဲဒီဖောက်ပြန်မှုလေးတွေဟာ
 (တစ်လုံးချင်း) ၊ ပြောင်းလဲနေတာလေးကို
 မြင်လိမ့်မယ်။ ချုပ်ပျောက်နေတဲ့ အမူအရာ
 လေးတွေ ပြောင်းလဲနေတဲ့ အမူအရာလေး
 တွေ တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ မြင်အောင်ကြည့်။ ပထမ
 နာတာကျင်တာ သိတာက သတိပဋ္ဌာန်
 ဘာဝနာ၊ သမထဘာဝနာကနေ ဝိပသနာ
 ဘာဝနာ ကူးပုံလေးကို ပြောနေတယ်။ နာတာ
 ကျင်တာ ကိုက်တာ ခဲတာကို သိတာက
 သတိပဋ္ဌာန်၊ အဲဒီသိတာလေးပေါ်မှာ အသိ
 ဉာဏ်လေး ပြန်ဆင့်၊ ဘယ်ပေါ်မှာ အသိဉာဏ်
 ဆင့်ရမယ်။

“သိတာလေးပေါ်မှာပါဘုရား”

အသိခံဖြစ်တဲ့ နေရာမှာ အသိဉာဏ်လေး
 ပြန်ဆင့်၊ (ထပ်ဆင့်) ၊ ကြည့်ကြည့်တဲ့ခါ
 (တစ်လုံးချင်း) ၊ ပြောင်းလဲနေတာလေး တွေ
 အောင်ကြည့်၊ နားလည်ပြီနော်။ အဲသလို

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၂၇

ကြည့်နေရင်း (တစ်လုံးချင်း) ၂ ဖြစ်ပျက်နေတာကို မြင်ရင်၊ ဝိပဿနာလမ်းမပေါ် ရောက်ပြီ နော်။ ဒါဆိုရင် ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ သဘော လက္ခဏာလေးကို မတွေ့သေးဘူး ဆိုရင် လမ်းမမှန်သေးဘူး။ နားလည်တယ် မဟုတ်လား။ ထိုင်တာဟာ ခရီးမရောက်သေး ဘူး။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာထဲမှာ ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ သဘော လက္ခဏာကို တွေ့ရင် ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြစ်ပြီ။ အနိစ္စဆိုတာ မမြဲ၊ အကြမ်းအားဖြင့် မမြဲတဲ့သဘောကို (ထပ်ဆင့်) ၂ တကယ် မမြဲလား ပြန်ကြည့်ရတယ်နော်။ အနိစ္စ နုပဿနာဉာဏ်ပေါ့။ ဒီအနိစ္စလေးတစ်ချက်ကို ဘုန်းကြီး ပြောပေးနေတယ်။ အလုပ်ပေးတရား နော်။ အနိစ္စဆိုတာ မမြဲဘူး။ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်ကြည့်တော့ တရွရွ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေတာ မြဲလို့လား မမြဲလို့လား။

“မမြဲလို့ပါဘုရား”

အဲဒီလို တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်နေတော့ အများဆုံး ပေါ်တဲ့နေရာလေးမှာ စိတ်ကလေး

၂၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ညွတ်ပြီး ကြည့်၊ အစဉ်တစိုက် တရွရွ၊ တမွှမွှ
ဖြစ်နေတာလေးကို စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေလို့
ထိုးထိုးထွင်းထွင်း မြင်တတ်တဲ့ဉာဏ်ကို -

အနိစ္စနုပဿနာလို့ ခေါ်တယ်။ ဘယ်
ပေါ်မှာ သိတာလဲလို့ မေးရင် ဖောက်ပြန်နေတဲ့
ခန္ဓာပေါ်မှာ။ ရှင်းတယ်မဟုတ်လား။

ဘယ်နေရာမှာ ပေါ်နေသလဲဆိုရင်
တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်ချင်တဲ့ နေရာမှာပေါ့နော။
ခန္ဓာတကိုယ်လုံးဟာ ဖောက်ပြန်တတ်တဲ့ နေရာ
တွေချည်းပဲ။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံ ကျတော့လဲ
ပြောင်းလဲမှု မြန်ဆန်လွန်းနေတတ်တယ်။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းလဲတဲ့ သဘော
လေးတွေနဲ့ သိသိနေတဲ့ သဘောလေးတွေပဲ
ရှိတယ်။

ဒါဆိုရင် အဲဒီပြောင်းလဲတဲ့ သဘောလေး
တွေက ရူပက္ခန္ဓာဟုတ်လား၊ အဲဒီပြောင်းလဲတဲ့
သဘောလေးတွေကို သိသိနေတဲ့ သိမှုလေး
တွေက သဗ္ဗုက္ခန္ဓာလို့ခေါ်တယ်။ အော်
ဒါဆိုရင် ဟိုနားက ပေါ်ပြန်ပြီ ဒီနားက

အပြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့ရှိစေရန် ၂၉

ပေါ်ပြန်ပြီလို့ သိသိပြီး တစ်သိပြီးတစ်သိ
 ကြိုးစားနေတာက သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဟုတ်လား။
 သိပြီးတော့ ဒါပေါ်နေတာကိုးလို့ စိုင့်စိုင့်နီနီ
 နိုင်ကြီး ထိထိမိမိ သဘောပေါက် နားလည်
 နေတာက ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟုတ်ပြီလား။ ဒီလို
 ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲလို့လဲ ရတယ်နော်။ ဘယ်လိုပဲ
 ပြောပြော ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဖောက်ပြန်မှု
 သဘောရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၊ ဝိပရိနာမ
 လက္ခဏာ၊ ဘယ်လိုပြောတယ်။ လက္ခဏာနဲ့
 ပြောရင် ဝိပရိနာမလက္ခဏာ။ သစ္စာနဲ့ပြောရင်
 ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒီလိုပြောတယ်နော်။ ဘုရားရှင်
 ကလေ လိုရင်းပြောရင် ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဒုက္ခ
 သစ္စာလို့ ပြောတယ်နော် ဘာသစ္စာတဲ့လဲ။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

ဘာသဘောရှိတယ်။

“ဝိပရိနာမ သဘောရှိပါတယ် ဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ နဂိုခံခိုင် မတည်နိုင်ဘဲ
 ပေါ်မီးယိုင်ပျက်စီးခြင်းသဘော (ဝိပရိ
 နာမထော)သည် ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။

၃၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နဂိုခံခိုင် မတည်နိုင်ဘဲ၊ ငြိမ်ငြိမ်လေး
မနေနိုင်ပါဘဲနဲ့ ဟိုက ဖောက်ပြန်ပြ၊ ဒီက
ဖောက်ပြန်ပြပြီး အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်နေတဲ့
သဘောကို သာသနာတုံ့လဲ။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

ဘယ်သူက ပြောနေတာ။

“ခန္ဓာကပါဘုရား”

သူများက ပြတာလား၊ ခန္ဓာက ပြတာ
လား။

“ခန္ဓာက ပြတာပါဘုရား”

ဒီဘုန်းကြီးက ပြတာလား၊ ခန္ဓာက
ပြတာလား

“ခန္ဓာက ပြတာပါဘုရား”

ဒကာဒကာမတွေ တရားမှတ်နေတယ်။

ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ ဆိုင်သလား။

“မဆိုင်ပါဘုရား”

ဒီဘုန်းကြီးက ဘေးက အကူအညီပေး
ရဲ့ပဲ။ ညွှန်ပြနိုင်ရဲ့ပဲ။ ညွှန်ပြနေတာ ပြောပြနေ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၃၁

တာ သဘောပေါက်နားလည်အောင်သာ
ပြောပြနိုင်တာ။ ရှေ့ဆက်မှတ်လိုက်၊ ဝီရိယတွေ
မလျော့စေနဲ့ ကြိုးစားထား ဆိုပြီးတော့ ဝီရိယ
တွေ တင်ပေးနေတာ ဟုတ်လား။ တွန်းပေးနေ
တာနော်။ ဘာဖြစ်စေချင်လို့လဲဆိုရင် တရား
တွေစေချင်လို့။ တစ်ခါတလေ ယောဂီက
ပျင်းနေပြန်ပြီ၊ မျက်စိဖွင့်ပြီး ဟိုကြည့် ဒီကြည့်။
တစ်ခါတလေ စိတ်ကူးယဉ်နေတာ၊ စိတ်
တွေက ဟိုရောက်ဒီရောက်နဲ့။ ဘုန်းကြီးက
သတိပေးနေရတယ်။ ဘယ်မှာ ပေါ်နေတာလဲ
ဆိုရင် ခန္ဓာမှာ ပေါ်နေတာ၊ ဘယ်ခန္ဓာမှာလဲ
ဆိုရင် ရုပ်ခန္ဓာလား၊ နာမ်ခန္ဓာလား။

“နာမ်ခန္ဓာမှာပါဘုရား”

ဒီစိတ်တွေကို ဘာနဲ့ ထိန်းရမလဲဆိုရင်
သတိနဲ့ ထိန်းရမယ် ဟုတ်လား။ ယောဂီတွေ
သတိနည်းနေလို့ ဘုန်းကြီးက ရှေ့က ထိန်း
ပေးနေတာ၊ ရှေ့နေလိုက် ပေးနေရတာ။ ဘာနိုင်
အောင်လို့။ အမှုအောင်လို့နော်။

ဘာအမှုအောင်လဲဆိုရင်၊ သံသရာအမှု။

၃၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဒကာဒကာမတွေ သဘောပေါက်ပြီ လား၊
ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ထဲမှာ လောဘက လဲများ၊
ဒေါသကလဲများ၊ မောဟကလဲ တပုံကြီး။
နည်းနည်းလား၊ အများကြီးလား။

“အများကြီးပါဘုရား”

ဗိုက်ထဲမှာ ပြည့်နေတာနော်။ ဘယ်ကို
ပို့မှာတဲ့လဲ။

“အပါယ်ကို ပို့ရမှာပါဘုရား”

ဘယ်ကံတွေက များနေလို့။

“အကုသိုလ်ကံတွေပါဘုရား”

ဘာမျိုးစေ့ ဖြစ်စေမယ်။

“အပါယ်မျိုးစေ့ပါဘုရား”

မျိုးစေ့က အောင်ပြီးသားနော်။ မျက်စိ
မှိတ်ရင် သွားမှာပဲ။ ဒါကို သိလို့ ဘုန်းကြီးတို့က
မမှတ်ချင်လဲ မှတ်ခိုင်း၊ မထိုင်ချင်လဲ ထိုင်ခိုင်း
နေတာဟာ ဒကာဒကာမတွေကို သနားလို့
ဘုတ်လား။

ဒကာဒကာမတွေဟာ မိုးလင်းကတည်း
ကိုက မျက်စိပေါက်မှာဝင်၊ နားပေါက်မှာဝင်၊

အပြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရုစေလိုစာရားတော် ၃၃

နာခေါင်းပေါက်မှာဝင်၊ လျှာမှာဝင်၊ ကိုယ်မှာဝင်၊
စိတ်မှာဝင်နဲ့ အာရုံ ၆ ပါးလုံးမှာ လောဘ
စိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေက
အနည်းလား၊ အများကြီးလား။

“အများကြီးပါဘုရား”

ကုသိုလ်ကံနဲ့ အကုသိုလ်ကံ ဘယ်ကံက
များတယ်။

“အကုသိုလ်ကံကပါဘုရား”

အကုသိုလ်ကံတွေက ဘယ်ကိုပို့မယ်။

“အပါယ်ကိုပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဒီအကုသိုလ်ကံတွေနဲ့
အပါယ်သွားမှာစိုးလို့ ကုသိုလ်စိတ် များများ
ဖြစ်အောင် (မှတ်လိုက်ကြစမ်း) ၊ လို့ ဘုန်းကြီး
တို့က တွန်းပေးနေတာ၊ ဝီရိယတွေ တင်ပေး
နေတာ နားလည်တယ်နော်။ ဒီကုသိုလ်စိတ်တွေ
များများဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်စိတ်တွေက အဟော
သိကံဖြစ်ပြီး မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်က ကျေးဇူး
ပြုလိုက်ရင်တော့ ဘာတံခါးပိတ်မယ်။

“အပါယ်တံခါး ပိတ်ပါမယ်ဘုရား”

၃၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အပါယံတံခါး ပိတ်စေချင်လွန်းလို့ ဒီ
 တရားတွေ ဟောပေးနေတာ၊ တရားရစေချင်
 လွန်းလို့နော။ ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့တာဟာ
 တရားတွေ သဘောပေါက်ပြီး ကျင့်သုံးခွင့်
 ရပြီဆိုရင် တွေ့ရကျိုးနပ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီး
 တို့ကလဲ တွေ့ရကျိုး နပ်စေချင်ပါတယ်။
 ဒီလိုမှ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ ဆွမ်းပါဘုရား၊ ကျောင်း
 ပါဘုရား၊ သင်္ကန်းပါဘုရား၊ ဆေးပါဘုရားနဲ့
 လုပ်နေရင်တော့ ဘုန်းကြီးတို့နဲ့ တွေ့ရကျိုး
 မနပ်သေးပါဘူး။ ဘာမလုပ်လို့လဲဆိုရင် -

“တရားမလုပ်လို့ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို တရား
 မှတ်မှ ဘုန်းကြီးတို့က သဘောကျပါတယ်။
 အားလဲ ပေးပါတယ်။ လူကြီးတွေကျတော့
 တရားလုပ်ချင်ပေမဲ့ အသက်ကြီးလာလေ ဘာနဲ့
 နီးနီးလာသလဲဆိုရင် တွင်းနဲ့ နီးလာတာ။
 ‘လူကြီးတော့ တွင်း၊ သစ်ပင်ကြီးတော့ ထင်း၊
 ဝက်ကြီးတော့ ဟင်း’တဲ့ ဟုတ်လား။

သက်ကြီးတဲ့ထဲမှာ ရောဂါများရင်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၃၅

ဘာနဲ့ ပိုနီးတယ်။

“တွင်းနဲ့ပါဘုရား”

အေး၊ တစ်ရက်ကုန်ပြန် ငါ့ရုပ်နာမ်

သေရန် တစ်ရက်နီးခဲ့ပြီ။

တစ်လကုန်ပြန် ငါ့ရုပ်နာမ် သေရန်

တစ်လနီးခဲ့ပြီ။

တစ်နှစ်ကုန်ပြန် ငါ့ရုပ်နာမ် သေရန်

တစ်နှစ်နီးခဲ့ပြီ။

သတိမထားလိုသာ မေ့နေကြတာ၊

အမှတ်သတိထားရင် တစ်နာရီကုန်ရင် တစ်

နာရီ သေမင်းနဲ့ ပိုနီးလာတာ၊ လူ့ပြည်နဲ့

ဝေးလာတယ် ဟုတ်လား။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ

ရုပ်ဓမ္မ၊ နာမ်ဓမ္မတွေဟာ တစ်ရက်ထက်

တစ်ရက်၊ တစ်မိနစ်ထက် တစ်မိနစ်၊ တစ်စက္ကန့်

ထက် တစ်စက္ကန့် ပျက်စီးလာနေတာ။ ဇာတိပြီး

ရင် ဇရာနယ်ပယ်ကို ရောက်ရောက်လာတယ်

နော။ ဇရာနယ်က ဘယ်ကို လှမ်းနေသလဲ

ဆိုရင် မရဏနယ်ပယ်ဆီကို လှမ်းနေတယ်။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်ကိုလှမ်းနေတယ်။

၃၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

“မရဏနယံပယံဆီပါဘုရား”

အဲဒီမရဏဆိုတဲ့ သေမင်းလက်ထဲကို လှမ်းနေတာနော။ အဲဒီ သေမင်းလက်ထဲကို မရောက်ခင် ဘုရားရှင်က ဘာတွေကို ကြိုးစား ကြလို့ အမိန့်ရှိသလဲဆိုရင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားတွေကို ကြိုးစားကြလို့ အမိန့်ရှိတယ်နော ဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကုသိုလ်လဲ ကောင်းမှု တရားတွေကို စုရမှာပေါ့နော်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားတို့ကို ဒီအချိန် အခါကာလ သမယဝယ်(ဝါ) သေမင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ခါနီးကာလ မရောက်ခင် ဘာတွေကို စုစည်းရမယ်။

“ကုသိုလ်တရားတွေပါဘုရား”

“ကုသိုလ်တွေကိုစု”တဲ့၊ ဘုရားရှင် ကလေ။ ဘာကုသိုလ်တွေကို စုရမှာလဲဆိုရင် နံပါတ်တစ်အနေအားဖြင့် ဒါနကုသိုလ်တရား ကို မသေခင်လေးမှာ ကြိုးစားကြစမ်းပါတဲ့။ ပြီးတော့ သီလ၊ ၅ ပါးသီလ၊ ၈ ပါးသီလ၊ ၉ ပါးသီလ စသည်များစွာ သီလတို့ကိုလဲ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၃၇

သေခါနီး ကာလတိုင်အောင် စောင့်ထိန်းကြ
ကုန်လော့။

‘ဘာဝနာ ဘိရထ’ သမထ ဘာဝနာ၊
ဝိပဿနာ ဘာဝနာ နှစ်ပါးတို့ဝယ် ဝိပဿနာ
ဘာဝနာဟု ခေါ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်ဓမ္မ
သင်္ခါရတရားတို့ပေါ်မှာ ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး ရှုမှတ်
ဆင်ခြင် ပွားများအားထုတ်ပြီးတော့ အနိစ္စ၊
ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ထင်အောင် နှလုံးသွင်း ကြိုးစား
ကြကုန်လော့။ ကျန်းမာစဉ်ချိန်ခါကာလ
သမယဝယ် ကြိုးစားကြပြီး သေခါနီး စုစည်းကြ
ကုန်လော့ဆိုပြီး ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ကုသိုလ် (၃)မျိုး လုပ်ခိုင်းတယ်
မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကုသိုလ်လုပ်ငန်း မဟုတ်
ပါဘဲနဲ့ အကုသိုလ် လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်လာ
လို့ရှိရင် ခုလဲ ရှောင်ရမယ်၊ နောင်လဲ မလုပ်နဲ့တဲ့
ပရိသတ်များ ဟုတ်လား။ သေခါနီးထိ ရှောင်
ရှားကြတဲ့။ သဘောပေါက်တယ်နော်။ အကု
သိုလ်တရားတွေကို ရှောင်ကြ၊ ကုသိုလ် တရား
တွေ ပွားများကြနော်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့

၃၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

ဘဝသက်တမ်းဆိုတာက တရွေ့ရွေ့နဲ့ ကုန်လာ
တယ် မဟုတ်လား။ ရက်က လ၊ လက နှစ်
ကုန်လာလိုက်တာ နေရမယ့်ရက်နဲ့ ကျန်တဲ့
ရက်တွေနဲ့ ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒကာ
ဒကာမတွေ နေရမယ့်ရက်က နည်းလာတယ်
မဟုတ်လား။ ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် နောက်
ထပ် အသက်လေးငါးဆယ် နေရဖို့ဆိုတာ
မလွယ်ဘူး။ ဒါကြောင့် တို့တစ်သက်တာ
အတွင်းမှာ ပြုလုပ်လာခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
လေးတွေ ဘယ်လောက် ပြုလုပ်ပြီး ဘာကုသိုလ်
တွေ ပြည့်စုံခဲ့ပြီလဲလို့ သုံးသပ်ရတယ်။

ဒါနနဲ့ ဘယ်လောက်ပြည့်စုံခဲ့ပြီလဲ၊
သီလတရား စောင့်ထိန်းမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဘယ်လောက် စောင့်ထိန်းတတ်ပြီလဲ၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ဝိပဿနာတရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဘယ်လောက် ကျင့်သုံးတတ်ပြီလဲ၊ နှလုံးသွင်း
တတ်ပဲလဲ၊ ဘယ်လောက် ပွားများတတ်ပြီလဲလို့
ပြန်ပြောင်းပြီး နှလုံးသွင်းမိလို့ရှိရင် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုနည်းတဲ့နှစ်ဟာ အရှုံးထွက်တဲ့နှစ်ပဲ။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၃၉

ကုသိုလ်ကောင်းမှု နည်းတဲ့လဟာ အရှုံးထွက်
တဲ့လပဲ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု နည်းတဲ့ရက်ဟာ
အရှုံးထွက်တဲ့ ရက်ပဲ မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ဥပုသ်စောင့်ထိန်းတယ်ဆိုတဲ့
နေရာမှာ ကျုပ်တို့ ပရိသတ်များ သီလမြဲဖို့
လိုတယ်နော။ ဘာမြဲဖို့ လိုပါလိမ့်။

“သီလမြဲဖို့ပါဘုရား”

အေး၊ သီလမြဲဖို့ ဆိုတာက ကာယကံ
တွေကို စောင့်ထိန်းရတယ်၊ ဝစီကံတွေကို
စောင့်ထိန်းရတယ်။ ဟုတ်လား။ သူတစ်ပါး
အကြောင်း မပြောနဲ့၊ သူတစ်ပါးနဲ့ ပတ်သက်
တဲ့ စကားလုံး မပြောမိစေနဲ့။ သားကိစ္စ၊
သမီးကိစ္စ၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတွေကို မပြော
မိအောင် ရှောင်၊ ပြောရင် သီလပျက်တယ်။
မိမိ မိသားစုအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ သူ
တစ်ပါး မိသားစုအတွက်သော်လည်းကောင်း
ပြောမိလို့ရှိရင် သီလပျက်တယ်။ သီလခြေ
ထောက်တွေ၊ လက်တွေ ကျိုးတတ်တယ်။
လက်တွေခြေတွေ ကျိုးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ

၄၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ကိုယ်သွားမဲ့ခရီး ရောက်နိုင်ပါ့မလား။

“မရောက်နိုင်ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်၊ ခြေထောက်ရှိမှလဲ သွားလို့ ရသလို လက်ရှိမှလဲ စားစရာသောက်စရာ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အရာဖြစ်ဖြစ် ယူလို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် အနာထပိန် သူဌေးကြီးကို မြတ်စွာ ဘုရားက ဘာပြောသလဲဆိုလို့ရှိရင် ဟောဒီခြေ လက်တို့သည် သဒ္ဓါနဲ့တူတယ်၊ သဒ္ဓါတည်း ဟူသော လက်ပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်သည် နှလုံးသား ရစ်ခွင်ထဲ၌ ကုသိုလ်စိတ်နဲ့ ယှဉ်တွဲတဲ့ စိတ် ကလေးဖြစ်အောင် ပွားများကြကုန်လော့။ ကုသိုလ်ဘာဝနာ အာရုံလေးနဲ့ ပေါင်းသင်းကြ ကုန်လော့။ အကုသိုလ်အာရုံနဲ့ ပေါင်းရင် ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ ဆင်းရဲပြီး၊ သံသရာတစ်လျှောက် လုံးမှာ ဆင်းရဲတွင်းနက်ပြီး သေရင်လဲ သွားရ မဲ့လမ်းဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ လှမ်းကြည့်တော့ နံပါတ် (၁) အတိတ်ကနေ ယခု နံပါတ်(၂) ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတနာ၊

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၄၁

ဗဿ၊ ဝေဒနာ တရားသည် နံပါတ်(၂) ဒုက္ခ သစ္စာပေါ်မှာ ဉာဏ်ဖြင့် အကဲခတ်ပြီး စိတ် ကလေးကို မဆုံးမဘူးဆိုရင် ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာဆိုပြီး နံပါတ် (၂)က နံပါတ် (၃) ကူးတယ်မဟုတ်လား။ နံပါတ် (၃) က ဘယ် သူဦးဆောင်သလဲဆိုရင် တဏှာ သမုဒယ၊ ဒုက္ခသမုဒယော ဟုတ်လား။ တဏှာ ခေါင်း ဆောင်တော့ လိုချင်တယ်၊ တပ်မက်တယ်၊ စွဲလမ်းတယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ သစ္စာ လေးပါး၊ ကံ ကံ၏ အကျိုးတွေကို မမြင်အောင် ဖုံးလွှမ်းထားတာက အဝိဇ္ဇာ။ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာကို အဖော်လုပ်လာခဲ့ကြလို့မို့ ဘုရား အဆူဆူတွေ ပွင့်ပင်ပွင့်ငြားသော်လည်း လွဲခဲ့ ရတာ။

ဘာကို မလိုက်နာလို့ ဘာတံခါး မပိတ် တာလဲဆိုရင် ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမတရား တွေ မလိုက်နာလို့ ဒုက္ခတွေကြားထဲမှာ အမြဲ မပြတ် ရှုပ်ပွေပြီးတော့ သံသရာလောကမှာ သောကတွေ ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး ၃၁ ဘုံမှာ

၄၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အဝိုင်းပြေး၊မပြေး နေရဘူးလား။

“ပြေးနေရပါတယ်ဘုရား”

ဘယ်သူ့ကို အဖော်လုပ်လာခဲ့လို့။

“တဏှာကိုပါဘုရား”

အဲဒီ လောဘတဏှာ ဥပါဒါန် တရားက
ရင့်ကျက်လာလို့ရှိရင် ဒိဋ္ဌိခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံဆိုပြီး ဝင်၊မဝင်။

“ဝင်ပါတယ်ဘုရား”

အဲဒါနဲ့ စုတိစိတ်ကျရင် ဘဝပုံစွယာ
ဇာတိ၊ အပါယ်ဇာတိကို ရောက်တတ်တယ်။
အရကောင်းလား အရဆိုးလား။

“အရဆိုးပါဘုရား”

သာသနာတွင်း တရားတွေ နာတော့
နာပါရဲ့။ နာထားတဲ့တရားကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
အားထုတ်မှုမရှိရင် ဘယ်သူက ခေါင်းဆောင်
တော့မယ်ဆိုရင် တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ
နော် ဟုတ်လား။

အဲဒီ ကမ္မဘဝက ဖျတ်ခနဲ စုတိစိတ်
ကျရင် ဇာတိ ဇရာ မရဏဆိုတော့ ဇာတိရ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၄၃

တာနဲ့ အိုမှုခန္ဓာ၊ နာမှုခန္ဓာ၊ အိုမှုနဲ့ နာမှုကြားမှာ
သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊
ဥပါယာသ ဆိုတဲ့ တရားတွေ မရဘူးလား။
ဇာတိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဇရာမရဏ ရှိပြီးသား
မဟုတ်လား။ ဇရာမရဏရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ စိတ်
ပင်ပန်းမှု စတဲ့ သောကတွေ မရှိရဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ငိုကြွေးရမှုဆိုတဲ့ ပရိဒေဝဆိုတာ မရှိ
ဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ကိုယ်ပင်ပန်းမှုဆိုတဲ့ ဒုက္ခတွေ မဖြစ်ရ
ဘူးလား။

“ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား”

ပြင်းစွာ စိတ်ပင်ပန်းမှုဆိုတဲ့ ဒေါမနဿ
တွေ မဖြစ်ရဘူးလား။

“ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား”

ပြင်းစွာ ပူလောင်မှုဆိုတဲ့ ဥပါယာသတွေ
မဖြစ်ရဘူးလား။ အဲဒီ သောက၊ ပရိဒေဝ၊
ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသဆိုတဲ့ ၅ ပါးတို့

၅၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

သည်တဲ့ ရောနဲ့ မရဏကြားမှာ ရှိပါတယ်တဲ့။

အဲဒီဇာတိရှိတာနဲ့ အိုလာတဲ့ ခဏလေး
ကြားမှာ နာလာတယ်။ အဲဒီနာကျင်ကိုက်ခဲ
မှု ပြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သန္တာန်ထဲမှာ
သောကဆိုတဲ့ အာရုံ မလာဘူးလား။ ဘုန်းကြီး
တို့ ခဏခဏ ဟောဖူးပါတယ်။ ဘာတဲ့

ကိလေကာမ ကျယ်စွာပင်လယ်

မျောပါနေရ ခန္ဓာလှေငယ်

သောက ဒေါသ မောဟနယ်ပယ်

လှိုင်းဂယက် ရိုက်ချက်ခံရတယ်။

လှိုင်းဒဏ် လေဒဏ်တွေခေါ်တဲ့ သော
ကတွေ ရိုက်ခတ် မခံရဘူးလား။ အဲဒီလှိုင်းဒဏ်
လှေဒဏ်ကို ရိုက်ခတ်ခံရတဲ့ လှေငယ်ဟာ
ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုရင် ခန္ဓာနဲ့ တူတယ်နော်။
၃၁ ဘုံက ဘာနဲ့တူ။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးနဲ့ တူတယ်တဲ့။

အဲဒီ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ဘုန်း
ကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေဟာ မျောပြီးတော့
လာလိုက်ကြတာ ခု ဘာကမ်းကပ်နေတယ်။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရကသိုလ်တရားတော် ၄၇

လူ့ဘဝ လူ့ခန္ဓာနဲ့ လူ့ကမ်း ခဏ
ကပ်နေပါတယ်။

ခဏနော်။ အမြဲတမ်းနေရမယ့် မမှတ်နဲ့၊
ခဏပဲ ကပ်နေတာ။ နိုင်ငံခြားလှည့် သင်္ဘော
တွေလိုပေါ့။ ဟိုမြို့ကပ် ဒီမြို့ကပ်ပြီး လိုတာယူ
မလိုတာချသလို ဉာဏ်ပညာရှိတဲ့ အမြော်အမြင်
ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အမြတ်များများရအောင်
လုပ်ကြပေမဲ့၊ ကုသိုလ်တရား များများလုပ်ကြ
ပေမဲ့ အမြော်အမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ
ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားတွေ ဘာမှ မလုပ်ကြ
ဘူး။ အကုသိုလ်လုပ်ငန်းတွေပဲ လုပ်နေကြ
တယ်။

အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ လူတွေကျတော့ ဒီနေ့
ဥပုသ်နေ့ဆိုတော့ ဥပုသ်သီလ စောင့်ထိန်း
ကြတယ်၊ တရားတွေ အားထုတ်ကြတယ်။
လူ့ဘဝ၊ လူ့ခန္ဓာကမ်းလေး ခဏကပ်ဆဲမှာ
ကုသိုလ်တွေ အရယူပြီး အကုသိုလ်တွေကို
ရှောင်ကြတယ် မဟုတ်လား။ အမြော်အမြင်
မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ အကုသိုလ်တွေ

၄၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

များ များ လုပ်ကြတယ်။ အကုသိုလ်တွေ
 ဆိုတာက ကာယကံ (၃)ပါး၊ ဝစီကံ (၄)ပါး၊
 မနောကံ (၃)ပါးဆိုတဲ့ ဒုစရိုက် (၁၀)ပါးကို
 ပြောတာ နော်။ အဲဒီ အကုသိုလ်တည်းဟူသော
 ဒုစရိုက် တွေကို လှေတည်းဟူသော ဗိုက်ထဲမှာ
 ထည့် ကြ တော့ ဒကာဒကာမတွေ
 ဆင်းရဲမှာလား၊ ချမ်းသာမှာလား။

“ဆင်းရဲမှာပါဘုရား”

အမြော်အမြင်နည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းဟာ
 အကုသိုလ်တရားများများ ထည့်မယ်နော်။
 ပညာအမြော်အမြင် ကြီးမားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
 ကျတော့ ဘာထည့်မှာလဲ။

“ကုသိုလ်တရားတွေပါဘုရား”

အကုသိုလ်တရားတို့ မည်သည်မှာ
 မကောင်းတဲ့ အကျိုးကိုသာ ပေးတယ်။ မစင်
 ဘင်ပုပ်နဲ့ တူတယ်တဲ့။ မစင်ဘင်ပုပ်တို့သည်
 နည်းသည်များသည် ပဓာန မထားပါဘဲနဲ့
 အနည်းလေးနဲ့ နံသလို၊ အကုသိုလ်မှန်သမျှတို့
 သည်လည်း အနည်းငယ်ပေမဲ့ အကျိုးပေးတတ်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၄၇

ပါတယ်နော်။ အေး ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်က သင်တို့သည် လူ့ဘဝ လူ့ခန္ဓာကမ်း ခဏ ကပ်နေကြတယ်။ မနုဿတ္တဘာဝ ဒုလ္လဘ ဆိုတဲ့ ရှုခဲလှစွာသော လူ့ကမ်း ကပ်ရောက် နေတဲ့ အခါသမယဝယ် ကောင်းမှုတရားလေး တွေကို မယူလိုက်ကြပါဘဲနဲ့ အကုသိုလ် တရားနဲ့သာ အချိန်ကုန်ကြမယ်၊ သားကိစ္စ၊ သမီးကိစ္စ၊ ဆွေကိစ္စ၊ မျိုးကိစ္စ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ကိစ္စတွေနဲ့သာ အချိန်ကုန်နေကြမယ်ဆိုရင် သူတော်ကောင်းတို့ရေ အသက်တွေ ကြီးလာ တော့ ကိုယ်စီးလာတဲ့ သင်္ဘောနဲ့တူတဲ့ ခန္ဓာ ကြီးက မပျက်စီးလာဘူးလား။

“ပျက်စီးလာပါတယ်ဘုရား”

နောက်ထပ်တစ်ဖန် ကမ်းကပ်ဖို့အတွက် ဒီဘက်ကမ်းက ခွာမှာလား၊ မခွာဘူးလား။

“ခွာမှာပါဘုရား”

ဒီတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး က ရထပမ သုတ္တန်ထဲမှာ ဟောထားတယ် လေ။ ဘာပြောသလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ

၄၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

၂-ထပ်မံသင်္ဘောကြီးနဲ့ တူတယ်တဲ့။ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ကြီးက စက်တပ်ထားတဲ့ လှေနဲ့တူတယ်။
 အဲသလို ကမ်းကိုကပ်တဲ့အခါကျတော့ ယူသင့်
 ယူထိုက်တာကို ယူရပါတယ်တဲ့။ ယူသင့်
 ယူထိုက်တာက ဒါနပစ္စည်းတွေ၊ သီလပစ္စည်း
 တွေ၊ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ပစ္စည်းတွေမဟုတ်လား။
 ဒါနကလဲ မပြည့်စုံဘူး၊ သီလကလဲ မပါလာ
 ဘူး၊ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ တရားထူး တရားမြတ်
 ကလဲပဲ အားလဲ မထုတ်ဘူး၊ နာလဲမနာဘူး၊
 ကျင့်လဲ မကျင့်ဘူးဆိုရင် သူတော်ကောင်းတို့ရေ၊
 ဘဝဟာ ကာယကံလဲ မလုံခြုံဘူး၊ ဝစီကံလဲ
 မလုံခြုံဘူး၊ မနောကံလဲ မလုံခြုံတော့ ကိုယ့်ရဲ့
 ခန္ဓာတည်းဟူသော သင်္ဘောထဲမှာ အပြည့်တင်
 ထားတာက အကုသိုလ်ပစ္စည်းတွေပဲ မဟုတ်
 လား။ သိတတ်တဲ့ အချိန်ကစပြီး ဒီအချိန်ထိ
 ကိုယ့်စိတ်တဲမှာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘာတွေများ
 သလဲ။

“အကုသိုလ်စိတ်တွေပါဘုရား”

အကုသိုလ်စိတ်တွေ များတယ်နော။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၄၉

ကုသိုလ်စိတ်က နည်းပြီး အကုသိုလ်စိတ်တွေ
များနေတာ ဒီဘဝ ထားပါဦး။ ကုန်ခဲ့တဲ့
ဘဝပေါင်းများစွာတွေကိုလဲ ပြန်လည်ပြီး ကြည့်
လိုက်ပါဦးတဲ့။ ကုသိုလ်လုပ်တဲ့ အချိန်နဲ့
အကုသိုလ်လုပ်တာ ဘယ်ဟာက ပိုများ။

“အကုသိုလ်က ပိုများပါတယ်ဘုရား”

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သာသနာတွင်း
မှာ တွေ့တဲ့အချိန်က နည်းတာကိုး။ ခုတောင်
ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်သွားလို့ သာသနာ
နှစ်ထောင့်ငါးရာနဲ့ လေးဆယ်တောင် ကျော်
သွားပြီ မဟုတ်လား။ ပါရမီရှိလို့သာ ဒီ
သာသနာမှာ လူလာဖြစ်တာနော်။ ရှင်းရဲ့
လား။ ပါရမီဆိုတာ သူတစ်ပါးက လာဖြည့်တာ
လား၊ ကိုယ်ဖြည့်မှ ရတာလား။

“ကိုယ်ဖြည့်မှ ရတာပါဘုရား”

အေး၊ အဲဒါ တချို့က ပြောကြတယ်။
ပါရမီ မပြည့်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ဆိုပြီး ပြော
ကြတယ်။ ပါရမီရှိလို့ ဒီသာသနာမှာ လူလာဖြစ်
တာ ဒီဘဝမှာဆက်ပြီး ပါရမီ ဖြည့်ရတယ်နော်။

၅၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဒါန၊ သီလ ၊ ဘာဝနာကို အုတ်တစ်ချပ် သံ
တစ်ပွင့်ကစပြီး ဖြည့်တတ်ရတယ်။ ပါရမီဆို
တာ စိတ်က ဖြည့်ရတာနော်။ ဒါနလေးလုပ်လဲ
စိတ်က ဆော့နာပြဋ္ဌာန်းလို့ လှူရတာ။ လှူချင်တဲ့
စိတ်ကလေး ပေါ်လာတာ။ ဘုရားကလေး
“မိတ္ထေးတော် ဂေါတမီ(တဲ့)ပရိယတ္တိ သာသနာ၊
ပဋိပတ္တိသာသနာ ဆိုတဲ့ သာသနာမြတ်ကြီးမှာ
သာသနပြုတော်မူနေကြတဲ့ သံဃာတော် အရှင်
မြတ်တွေကို လှူလိုက်စမ်းပါ(တဲ့)။ အဲသလို
လှူဒါန်းခြင်းသည် ကျေးဇူးများပါတယ်(တဲ့)။
သံဃာတော်များကို လှူဒါန်းခြင်းသည် ငါဘုရား
ကို လှူဒါန်းရာ ရောက်တယ်” ဆိုပြီး ဝိဘင်္ဂ
သုတ္တန်ထဲမှာ ဘုရားက မိတ္ထေးတော် ဂေါတမီကို
ဟောတာနော်။ မိတ္ထေးတော် ဂေါတမီတဲ့
ငါဘုရားကို မလှူပါနဲ့။ ငါဘုရားသာသနာမှာ
သာသနပြုတော်မူနေကြတဲ့ သံဃာတော်
အရှင်မြတ်တွေကို လှူလိုက်စမ်းပါ။ သဒ္ဓါတရား
ပြည့်ဝကြတဲ့ အရှင်ကောင်း၊ အရှင်မြတ်တွေက
ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတွေကို

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် စုဆောင်းတရားစော ၅၁

ရော ကိုယ့်ကိုယ်ကျိုးမဖက် သာသနာအတွက် အလုပ်လုပ်ကြတဲ့ သံဃာတော်တွေကို လှူလိုက် စမ်းပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မလှူနဲ့တဲ့။ သံဃာကို အာရုံပြုပြီး လှူပါတဲ့၊ သာသနာကို အာရုံပြုပြီး လှူပါတဲ့။ ရှင်းပြီမဟုတ်လား။ အဲဒါ ဒါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ နည်းများမဆို ကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေ စိုက်ပျိုးပြီးတော့ စုဆောင်းကြ စမ်းပါတဲ့။

ကုသိုလ်ဒါန ပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဟာ သီလတရားကို စောင့်ထိန်းတဲ့ အခါလည်း သီလတရား မပျက်စီးနိုင်ဘူး။ ဒါနကုသိုလ် ပိုင်ရှင်များတို့သည် သီလစောင့်ထိန်းတဲ့အခါလဲ သူတို့မှာ ရှိနေတဲ့ သဒ္ဓါတရားက ပြတ်သားစွာ ပြဋ္ဌာန်းပြီး ပြည့်ဝမှုရှိတော့ သီလတရားပိုင်း မှာလဲ ခိုင်မြဲတယ်၊ လုံခြုံတယ်၊ ပြောက်ပြောက် ကျားကျား မရှိဘူး၊ သဘောပေါက်ပြီနော်။ အဲသလို သီလတရားတွေက လုံခြုံလေတော့ တည်မြဲနေရင် သမာဓိ မဖြစ်လာဘူးလား။

“ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား”

၁၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

စိတ်တည်ကြည်ပြီး ချမ်းသာမှု အမြဲ
တမ်းရတယ်။ စိတ်တွေ တည်ငြိမ်လာတယ်၊
သမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိပဿနာဉာဏ်
အားထုတ်တဲ့အခါ ကြည်လင်သော အာရုံ
ဓာတ်တွေ ရပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်က မဂ်အာရုံ
ဖိုလ်အာရုံသို့ ကျေးဇူးပြုပြီး မဂ်အဆင့်ဆင့်
ဖိုလ်အဆင့်ဆင့်ကို မရနိုင်ဘူးလား။

“ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား”

ရနိုင်တယ်နော။ ဒါကြောင့်မို့လို့ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကုသိုလ်
ကောင်းမှု လုပ်တဲ့အခါကာလမှာ ခွေးလေး
တစ်ကောင် လှူရင်လဲ ကုသိုလ်ရပါတယ်တဲ့။
လှူတတ်ဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်တဲ့။ ခွေး
တိရစ္ဆာန်လေးတစ်ကောင်ကိုလှူရင် ဘဝတစ်
ရာ ချမ်းသာတယ်တဲ့။

ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၊ အရက်သမားတစ်
ယောက်ကို လှူဒါန်းလို့ ရှိရင်လဲ ဘဝတစ်
ထောင် ချမ်းသာနိုင်တယ်တဲ့။ စေတနာ
ပြတ်သားမှုကသာ လိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၅၃

သီလစင်ကြယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်းရင် ဘဝတစ်သိန်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်း မယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘဝအသင်္ချေ ချမ်းသာနိုင်တယ် ဆိုပြီး ဒါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဟောထားတာ နော်။

ပြီးတော့ အဲဒီ ဒါနတရားထက် သီလ တရားစောင့်ထိန်းမှုက ပိုပြီး မြတ်တယ်။ သီလ တရား စောင့်ထိန်းမှုထက် သမထ ဘာဝနာ တရားပွားများမှုက ပိုပြီး မြတ်တယ်။ သမထ ဘာဝနာတရား ပွားများမှုထက် ဝိပဿနာ တရား အားထုတ်မှုက ပိုပြီးမြတ်တယ်တဲ့။ ဟုတ်ကဲ့လား၊ ပရိသတ်။

ဘုန်းကြီးတို့ အကျိုးတရား အနေအား ဖြင့် ပြောရရင် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် လူပေါင်း တစ်ရာကို လှူရတာထက် ငါးပါးသီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို လှူရတာ ပိုပြီးမြတ်တယ်။ သီလဝိဘင်္ဂ သုတ္တန်ထဲမှာ ဘုရားဟောထားတာ နော်။ အဲဒီ ငါးပါးသီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လူပေါင်း တစ်ရာကို လှူရတာထက် သရဏဂုံနဲ့ ငါးပါး

၁၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

သီလတည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို လှူရတာ ပိုမြတ်တယ်။

အဲဒီသရဏဂုံနဲ့ ငါးပါးသီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ရာကို လှူရတာထက် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးကို လှူရတာ ပိုပြီး မြတ်တယ်။ သောတာ ပန် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရာကို လှူရတာထက် သက ဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို လှူရတာ ပိုမြတ်တယ်။ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရာကို လှူရတာထက် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို လှူရတာ ပိုပြီး မြတ်တယ်။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရာကို လှူရ တာထက် အာသဝေါကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တစ်ပါးကို လှူရတာ ပိုပြီး မြတ် တယ်။ ရဟန္တာတစ်ရာကို လှူရတာထက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးကို လှူရတာ ပိုမြတ်တယ်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတစ်ရာကို လှူရတာထက် ဘုရား ရှင်ကို လှူရတာ ပိုမြတ်တယ်။ ဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းရတာထက် ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာ တော်များကို လှူဒါန်းရတာ ပိုမြတ်တယ်နော်။ အလှူခံ မြင့်မြတ်သလို အလှူပေးကလဲ မြင့်မြတ်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၅၅

တယ်နော်။

ဘုရားအမှုရှိတဲ့ သံဃာတော်များကို လှူဒါန်းရတာထက် ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်တာက ပိုမြတ်တယ်။ ငါးပါးသီလ ခိုင်မြဲရတာထက် သမထ ဘာဝနာ အားထုတ်ရတာက ပိုမြတ်တယ်။ သမထဘာဝနာ အားထုတ်ရတာထက် ဝိပဿနာတရားထူး တရားမြတ်ကို ကျင့်သုံးရတာက ပိုမြတ်တယ်။ အဲသလို အမြတ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးကို အကြောင်းပြုပြီး မိန့်တော်မူလိုက်တာ ဒါနထက် သီလက မြတ်တယ်။ သီလထက် သမထဘာဝနာက ပိုမြတ်တယ်။ သမထဘာဝနာထက် ဝိပဿနာတရားက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်။ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ်ကို ဖော်ထုတ်တာနော်။

ဒါဆိုရင် ဘုရားတပည့်တော်တို့က ဝိပဿနာတရားပဲ အားထုတ်တော့မှာပေါ့။ ဒါနတွေ လုပ်နေစရာ မလိုတော့ဘူးလို့ ပြောရင် ဒီလိုလဲ မဟုတ်သေးဘူးတဲ့။ ဘုရားရှင်ကလေ အစဉ်အတိုင်းဆိုတာ ရှိရတယ်တဲ့။

၅၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဟုတ်လား။ ဝိပဿနာ တရားအားထုတ်ဖို့
ဘာလိုသလဲဆိုရင် ပရိသတ်များ သီလစင်
ကြယ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

“တင်ပါဘုရား”

ဒါနလဲခြံရံရတယ်။ အဲဒီ ပေးကမ်းစွန့်
ကြဲမှု ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် သံသရာမှာ
ကျင်လည်ရရင်လဲ ချမ်းချမ်းသာသာ မကျင်
လည်ရဘူးလား။

“ကျင်လည်ရပါတယ်ဘုရား”

ဟုတ်လား၊ အဲသလို ဒါနပါရမီ ရှိခဲ့ခြင်း
ကြောင့် ချမ်းသာတယ်။ ချမ်းသာတဲ့အတွက်
ဥပုသ်ရက်များများ စောင့်ထိန်းချင်တယ်ဆိုရင်
ရက်များများ မစောင့်ထိန်းနိုင်ဘူးလား။

“စောင့်ထိန်းနိုင်ပါတယ်ဘုရား”

အဲ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သီလစောင့်နိုင်
တာ ဘာစွမ်းအားရှိလို့။

“ဒါနစွမ်းအားပါဘုရား”

ဒါနစွမ်းအားရှိလို့သာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်
စုံလာတာမဟုတ်လား။ ဒါနတော့ ရှိပါရဲ့။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၅၇

သူ့အသက်သတ်နေမယ်၊ သူ့ဥစ္စာ ခိုးနေမယ်၊
သေရည်သေရက် သောက်သုံးမယ်ဆိုရင် ဒီ
ပုဂ္ဂိုလ် သီလတရား မရှိခြင်းကြောင့် ချမ်းသာ
ပင် ချမ်းသာငြားသော်လည်း ရောဂါဝေဒနာ
ကြီးတွေ မဖြစ်ရဘူးလား။

“ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား”

ရောဂါဖြစ်နေတော့ တစ်ခါ အခုဘဝမှာ
သီလစောင့်ထိန်းလို့ ရပါ့မလား။

“မရနိုင်ပါဘုရား”

မရဘူးပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် သီလ
မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ပစ္စည်းရှိရင်လည်း
အိပ်ရာထဲ ဘုံးဘုံးလဲနေခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာ
တရားကျပြန်တော့လဲ အားထုတ်ဖို့ မရနိုင်
ပြန်ဘူး။ ကဲ-ဒါဆိုရင် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက နံပါတ် (၁) ဘာရှိရမှလဲ
ဆိုတော့ “ဒါနကုသိုလ်” တဲ့နော်။ ဒါနကုသိုလ်
ပြီးရင် ဘာရှိရမှာတဲ့လဲ။ နံပါတ် (၂) က
ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ
စသည်များပြား သီလများကို စောင့်ထိန်းရ

၅၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

မယ်တဲ့။ သီလပြည့်စုံမှလဲပဲ ဒီဘဝမှာ အာသဝေါကုန်ခန်းလို့ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်တယ်နော်။ ရဟန္တာမဖြစ်ရင်လဲ သောတာပန်တည်ရင် နောက်ထပ် ခုနစ်ဘဝပဲ နေရတော့မယ် ဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ကံတရားကို ကံနဲ့ ဆက်ရပါတယ်။ အတိတ်က ကုသိုလ်တွေ အသင့်အတင့် ရှိခဲ့လို့ ဒီဘဝမှာ ဒီလောက်ပြည့်စုံနေရင် ကံတရားကို ကံနဲ့ ပြန်ဆက်ရမယ်နော်။ အဲဒီကံတရားကို ဉာဏ်လေးနဲ့လဲ ဆင့်ရပါမယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒါနလဲ ပြည့်စုံပါမှ၊ သီလလဲ ရှိနေပါမှ၊ ဝိပဿနာတရားထူး တရားမြတ်ကိုလဲ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နိုင်ပါမှ ဝိပဿနာဉာဏ်က မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ ဘာတံခါးတွေ ပိတ်မယ်။

“အပါယ်တံခါး ပိတ်ပါမယ်ဘုရား”

ဘာတံခါးကြီးပွင့်မယ်။

“နိဗ္ဗာန်တံခါးကြီး ပွင့်ပါမယ်ဘုရား”

ဒါဆိုရင် ဒကာဒကာမတွေ ပြန်ပြောပါ

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၅၉

ဦး။ ဘာတွေ ပြည့်စုံဖို့လိုသလဲဆိုရင် ဒါန၊ သီလ၊ နံပါတ် ၃ က ဝိပဿနာ တရားတဲ့နော်။ ဘုရားရှင်ကလေ “ဒါနဆိုတာ အာဒိကလျာဏ အစကောင်းခြင်းပဲ(တဲ့)။ အစကောင်းခြင်းဆိုတဲ့ တရားထဲမှာ ဒါနကောင်းခြင်းရှိဖို့ လိုပါတယ်(တဲ့)။ မဇ္ဈေကလျာဏ အလယ်ကောင်းခြင်း ဆိုတာကတော့ သီလတရားပြည့်စုံဖို့ကို ပြောတာ(တဲ့၊ ဟုတ်လား။) ပရိယောသန ကလျာဏဆိုတဲ့ အဆုံးကောင်းခြင်းဆိုတဲ့ တရားသည် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခြင်းကို ဆိုပါသည်တဲ့။

အဲဒီ အာဒိကလျာဏ၊ မဇ္ဈေကလျာဏ၊ ပရိယောသနကလျာဏ ဆိုတဲ့ ကောင်းခြင်းသုံး ဖြာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ဘဝ ရထားမှသာလျှင် လူ့ လောကမှာ နေရတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ် တဲ့နော်။ သီလနဲ့ ဝိပဿနာတရားတော့ ရှိပါရဲ့။ အစမကောင်းဘူးဆိုရင် ဥပမာ သီလ ဝိပဿနာ ခြံရံပြီး တရားမရဘဲ သေသွားတယ်၊ ပြီးတော့ လူဖြစ်တယ်ဆိုပါစို့။ အစမကောင်းခြင်းကြောင့်

၆၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိနိုင်ဘူး။ အခြံအရံတွေ မပြည့်
စုံတော့ အဘဝမှာ အလွယ်တကူနဲ့ တရား
အားထုတ်ဖို့ အချိန်မပေးနိုင်ဘူးပေါ့။ နားလည်
ပြီနော်။

ဒီနေရာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက အလှူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆွေး
နွေးကြတယ်။ ဘုရားရှင်က မိမိသာလှူ၍ သူ
တစ်ပါးကို တိုက်တွန်းမှု မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များသည်
ဘဝတွေမှာ ချမ်းတော့ ချမ်းသာပေမဲ့ အခြေ
အရံတွေ မရှိနိုင်ဘူးတဲ့။ သားသမီးအခြံအရံ၊
ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း အခြံအရံကို
ဆိုလိုတာပေါ့။ တချို့ကျပြန်တော့ သူတစ်ပါး
ကိုသာ တိုက်တွန်းတာ၊ ကိုယ်က မလှူဘူးတဲ့။
ဒီလိုလဲ ရှိပြန်တယ်။ အဲသလို ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ
အခြေအရံတော့ များပါရဲ့၊ ဆင်းရဲတတ်ပြန်
တယ်၊ ဟုတ်ကဲ့လား ပရိသတ်။ တချို့ကျ
ပြန်တော့ ကိုယ်ကလဲ လှူတယ်၊ သူတစ်ပါး
ကိုလဲ တိုက်တွန်းတတ်တယ်။ အဲသလို

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၆၁

ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ သံသရာလောက တစ်
လျှောက်လုံးမှာ ချမ်းလုံချမ်းသာတယ်၊ အခြွေ
အရံလဲ များပါတယ်တဲ့။ တချို့တွေကျတော့
ကိုယ်ကလဲ လှူဒါန်းမှုမရှိ၊ သူတစ်ပါးကိုလဲ
တိုက်တွန်းမှု မရှိကြဘူးတဲ့။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ
အခြံအရံလဲ နည်းပါတယ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာလဲ
မရှိဘူးတဲ့။

ဒါကြောင့် သံသရာလောက တစ်
လျှောက်လုံးမှာ အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်ရမှာက
ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားပဲ ရှိတယ်တဲ့နော်။
ဝိပဿနာတရား အားထုတ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဘာတွေ ခြံရံရမယ်။ ဒါနနဲ့ သီလနော်။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဆုပေးတဲ့
အခါမှာသော်လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းတဲ့
ခါမှာသော်လည်းကောင်း တပည့်တော်တို့
အားထုတ်ဆဲဖြစ်တဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ စေတနာကံနှင့်
တကွ ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြု
ရပါလို၏ ဘုရားလို့ ဒကာဒကာမတွေ ဆု

၆၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

မတောင်းကြဘူးလား။

“တောင်းပါတယ်ဘုရား”

ဒါမှန်လို့ပေါ့နော်။ ကဲ-ဒါဆိုရင် ကြည့်
ပါဦး။

ဒါနလုပ်ချင်တယ်ဆိုတာ အတုံးအခဲ
ဒြပ်သဏ္ဌာန်ရှိသလား။

“မရှိပါဘုရား”

သီလစောင့်ထိန်းချင်တယ် ဆိုတာက
ကော အတုံးအခဲ ဒြပ်သဏ္ဌာန် ရှိသလား။

“မရှိပါဘုရား”

ပုံသဏ္ဌာန် မရှိပါဘူးနော်။ ဒါနလုပ်ချင်
တယ်ဆိုတာက ဘာက ပေါ်လာသလဲဆိုရင်
စေတနာဆိုတဲ့ စိတ်က၊ ကုသိုလ်လုပ်ချင်တယ်
ဆိုတာလဲ စိတ်က ပေါ်လာတာ ဟုတ်လား။
သီလစောင့်ထိန်းချင်တယ် ဆိုတာကလဲ စိတ်က
ပေါ်လာတာ ဟုတ်လား။

ဒါဆိုရင် ဒီပေါ်လာတဲ့စိတ်၊ စေတသိက်
ခေါ်တဲ့ နာမ်တရားပေါ်မှာဖြင့် (ဝါ) ခန္ဓာ
ငါးပါးပေါ်မှာဖြင့် စိတ်ကလေး ပြဋ္ဌာန်းလာရင်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၆၃

အော် ငါလှူချင်နေပါပေါ့လား ဆိုတာ သိတယ်။

ရုပ်နာမ်ပေါ်မှာ ရှိပြီးသား သဒ္ဓါတရား
တွေ မပေါ်လာဘူးလား။

“ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား”

အဲသလို လှူချင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာ
လို့ လှူဒါန်းလိုက်တဲ့အခါမှာလဲပဲ အရှင်ဘုရား
တို့အပေါ်မှာ လှူဒါန်းတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
သည် ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်ကင်းရပါ
လို့၏။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရပါ
လို့၏လို့ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက တောင့်တ
တတ်သလဲဆိုရင် ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကပဲ တောင့်တမှာနော်။ ဘယ်လို
ပုဂ္ဂိုလ်က။

“ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ
ဘုရား”

ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘာ
လေးပဲလုပ်လုပ် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဒုက္ခသစ္စာ
ဆိုတာ ဉာဏ်လေးထဲမှာ သိနေတော့ ဘုံဘဝကို
မတောင့်တတော့ဘူးနော်။ ဤကုသိုလ်ကောင်း

၆၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

မူ စေတနာကြောင့် အရှင်ဘုရားများ သိတော်
မူတဲ့ သစ္စာလေးပါးကို တပည့်တော်များ
သိရပါလို၏ ဘုရားလို့ ဆိုလိုက်ကတည်းကိုက
မိမိစိတ်သန္တာန်ထဲမှာ ဘာနဲ့တွဲနေသလဲဆိုရင်
မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်နဲ့နော်။ ပြန်ပြောပါဦး။ ဘာနဲ့
တွဲလဲ။

“မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်နဲ့ပါဘုရား။”

မဂ္ဂသစ္စာအာရုံတရားဖြင့် တွဲစပ်နေခြင်း
ကြောင့် ကဲ-တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံတွေ
တဒင်္ဂ မငြိမ်းနေဘူးလား။

“ငြိမ်းနေပါတယ်ဘုရား။”

အဲဒီ တဒင်္ဂ ငြိမ်းနေတာ နိရောဓသစ္စာ
ပေါ့။ ကဲ-ဒီလိုမှ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့၊ တပည့်
တော်တို့ ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့
ကြောင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းမှာလို့ ဆိုလိုက်
ကတည်းက တဏှာ၊ ဘုံဘဝတွေကို ရည်မှန်းပြီး
မရမနေအောင် ဖြစ်နေတာက ဥပါဒါန်။ ကာယ
ကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေနဲ့ တတွတ်တွတ်
ဆိုနေ တာက ကမ္မဘဝ။ ဒီတော့ နံပါတ် (၃)

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၆၅

မပြည့်စုံသွားဘူးလား။

“ပြည့်စုံသွားပါတယ်ဘုရား”

အဲဒီလိုမျိုးအလှူက ဘုံဘဝကို မျှော်လင့်ပြီး လှူဒါန်းလိုက်ခြင်းကြောင့် သမုဒယသစ္စာနော်။ အဲသလို သမုဒယသစ္စာနဲ့ လှူမိခြင်းကြောင့် နံပါတ် (၄)ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ မရဘူးလား။

“ရပါတယ်ဘုရား”

ဟုတ်လား၊ ဟော အခုတရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာက နံပါတ် (၂) လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီနံပါတ် (၂) ဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ ဘာလေး တစ်ခုလုပ်လုပ် ဤကုသိုလ်သည် တပည့်တော်များ အိုနာသေ ဒုက္ခဘေးမှ လွတ်ကင်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရပါလို၏လို့ နှလုံးသွင်းတတ်ရင် မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်တယ်နော်။ နားလည်တယ် မဟုတ်လား။ ခန္ဓာကိုယ်ကို မလိုချင်လို့လှူဒါန်းပါ၏ ဘုရား၊ ဒုက္ခငြိမ်းရပါလို၏ ဘုရားလို့ နှလုံးသွင်းပြီး စိတ်၊ စေတသိက်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ထဲမှာ ဉာဏ်နဲ့ ပေါင်းပြီး တွဲစပ်နေခြင်းကြောင့် အဲဒီ သစ္စာဉာဏ်က မဂ္ဂသစ္စာအကြောင်းတရား၊

၆၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အဲဒီ မဂ္ဂသစ္စာရဲ့ အကျိုးရလဒ်က နိရောဓ
သစ္စာခေါ်တဲ့ ငြိမ်းအေးခြင်း။ သစ္စာမသိသေးတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဒုက္ခသစ္စာမှ သမုဒယသစ္စာသို့၊
သမုဒယသစ္စာမှ ဒုက္ခသစ္စာသို့ဆိုရင် လည်
လမ်းလား၊ ရပ်လမ်းလား။

“လည်လမ်းပါဘုရား”

ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ
ကုသိုလ်လုပ်တိုင်းမှာ ကဲ-ဒါနသည် မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ်ရဲ့ အကြောင်းအထောက်အပံ့ ဖြစ်ဖို့
အတွက် သီလခြံရံရပါတယ် ဟုတ်လား။
ဒါန၊ သီလ၊ စေတနာကံနှင့်တကွ အားထုတ်
နေတဲ့၊ နှလုံးသွင်းနေတဲ့၊ နာခံမှတ်သားနေတဲ့
ဝိပဿနာဉာဏ်သည် ဘာကို ကျေးဇူးပြုမှာ
တဲ့လဲ။

“မဂ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူးပြုရမှာပါဘုရား”

အင်း-မဂ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူးပြုကာ
နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရပါလို့၏
ဆိုတော့ ဝိပဿနာဉာဏ်ကလေးတွေ မပေါ်နေ
ဘူးလား။

“ပေါ်နေပါတယ်ဘုရား”

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၆၇

အဲဒီလို ဝိပဿနာတရားတွေ ကျင့်ကြံ
ပွားများအားထုတ်လို့ အပါယ်တံခါးပိတ်ရင်
လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပြီဗျာ။ နားလည်တယ်နော။
လူဖြစ်ကျိုးနပ်ဖို့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒီစကား
တွေ ပြောနေပါတယ်။

လူ့ဘဝသည် အမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်တယ်
နော်။ မနုဿတ္တဘာဝ ဒုလ္လဘတုံ၊ ဘုရားရှင်
ကလေ။ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် မြတ်တယ်လို့
မပြောပါဘူး။ လူ့ဘဝသည်သာ အမြတ်ဆုံး
ဘဝလို့ ပြောပါတယ်။ လူ့ဘဝသည် လမ်းလေး
ခွဆုံလို့လဲ ပြောပါတယ်။ လူ့ပြည်ကပဲ အပါယ်
လေးပါးကို ရောက်နိုင်သလို၊ လူ့ပြည်ကပဲ
နတ်ပြည်ကို ရောက်နိုင်ပါတယ်။ လူ့ပြည်ကပဲ
ဗြဟ္မာပြည်ကို ရောက်နိုင်ပါတယ်။ လူ့ပြည်ကပဲ
အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်တယ်။
သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ
တွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ဟူသမျှတွေက လူ့ပြည်မှာပဲ လုပ်ခွင့်ရှိပြီး
လုပ်လို့ရနိုင်ပါတယ် ဟုတ်လား။ ဒါနဟာလဲ
လူ့ပြည်မှာပဲ လုပ်လို့ရတာ၊ သီလဟာလဲ

၆၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော်

လူ့ပြည်မှာပဲ စောင့်ထိန်းလို့ရတာနော်။ သံမဏ၊
ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာတရားတွေကိုလဲ လူ့ပြည်
မှာပဲ လုပ်လို့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် သိကြားမင်းကြီးဟာ လူဆင်း
ရဲဟန်ဆောင်ပြီး ဒါနကို လုပ်ရတာ လှူချင်
လို့နော်။ တစ်နည်းပြောရင် ကုသိုလ်လုပ်ချင်လို့။
ဒါဆိုရင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ လူ့ဘဝခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးမှာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဒီကျင့်စဉ်တရား
တွေ မကျင့်ရဘူးလား။ ကျင့်ရမှာလား။

“ကျင့်ရမှာပါဘုရား”

အရေးကြီးတယ်နော် အရေးကြီးပါ
တယ်။ အမြတ်ဆုံး ကျင့်စဉ်ဟာ ဘာကျင့်စဉ်ပါ
လိမ့်။

“ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ်ပါဘုရား”

အမြတ်ဆုံးဘဝ၊ အမြတ်ဆုံး ကျင့်စဉ်နဲ့
အမြတ်ဆုံးပန်းတိုင်ကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင်
ဘာတဲ့လဲ၊ အမြတ်ဆုံးဘဝဟာ လူ့ဘဝ ဟုတ်
လား။ အမြတ်ဆုံးကျင့်စဉ်က ဝိပဿနာ
ကျင့်စဉ်။ အမြတ်ဆုံးပန်းတိုင်ကတော့ နိဗ္ဗာန်
လို့ခေါ်တဲ့ သန္တိသုခ ချမ်းသာခြင်းနော်။ ဒီတော့

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၆၉

အမြတ်ဆုံးဖြစ်နေတဲ့ လူသားတစ်ယောက်
သည် အမြတ်ဆုံးကျင့်စဉ်ကို မကျင့်ရင် ဘုရား
ရှင်ရဲ့ သာသနာမှာ လူဖြစ်ကျိုး နပ်ပါ့မလား။

“မနပ်ပါဘုရား”

ဗဟုသုတအားဖြင့် ပြောရရင် လူဆိုတာ
၃ မျိုးရှိတယ်။ လူရယ်၊ လူရယ်၊ လူရယ်တဲ့
ဟုတ်လား။ လူဆိုတာက အကုသိုလ်ကံနဲ့
ကုသိုလ်ကံကို ခွဲခြားသိတတ်ပြီး အကုသိုလ်
တရားတွေကို ပယ်ရှား၊ ကုသိုလ်တရားတွေကို
တိုးပွားအောင် ပွားများတတ်တယ်။ ကြံဆောင်
တတ်တယ် အဲဒါက လူတဲ့။ လူဆိုတာက
မိုးလင်းကတည်းက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
တွေ ခြံရံပြီးတော့ လုစား၊ ယက်စား၊ ရှာဖွေ
စားသောက်ကြရ၊ လုပ်စားကြရတာကို ခေါ်
တာ။ လူဆိုတာက မိုးလင်းကတည်းက သီလ
တွေ မလုံခြုံပါဘဲနဲ့ သူ့အသက်သတ်မယ်၊
သူ့ဥစ္စာခိုးမယ်၊ သေရည်သောက်မယ်၊ လိမ်
မယ် ညှာမယ်နဲ့ ကြံစည်စိတ်ကူးပြီး လုပ်ကိုင်
စားနေကြရတာကို ခေါ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ

၇၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

လူလား၊ လူလား၊ လူလားဆိုတာ ကိုယ့်
ကိုယ်ကို ခွဲခြားလို့ သိပါတယ်နော်။ အောက်က
မြစ်ကလေး ပါရင်ကို မလွယ်ဘူးနော် ဟုတ်
လား။ ဒီခေတ်က လူ့ရယ်၊ လူ့ရယ်တွေက
များတယ်။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ဘာတွေ တိုးတက်
သလဲဆိုရင် အကုသိုလ်တွေ၊ ကာမဂုဏ်
အာရုံတွေ သိပ်ပြီး တိုးတက်တယ်။ တိုးတက်တဲ့
ခေတ်ကြီးလို့ ဆိုကြတယ်နော်။ ဘုန်းကြီးတို့
ကတော့ သာသနာ့မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ရင် ဆုတ်
ယုတ်ပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဘာမျက်လုံးနဲ့
ကြည့်ရင်တဲ့လဲ။

“သာသနာ့မျက်လုံးနဲ့ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်
တွေကြည့်လေ။ မြို့တွေ ပြည်တွေမှာ လူတွေ
ဒီလောက်အများကြီး ရှိနေပင် ရှိနေငြားလဲ
ခုကြည့်လေ၊ တရားနာဖို့ တရားအားထုတ်ဖို့
ပရိသတ်တွေဟာ ဒီလောက်ပဲ ရှိနိုင်တာ။

နုခသိတ သုတ္တန်ထဲမှာ ဘုရားဟောထား
တာ လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်လောက်ပဲ
သုဂတိဘဝကို ရောက်နိုင်ပါတယ်တဲ့။ ကျန်တဲ့

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရလေ့တရားတော် ၇၁

(၉၉၉၉) ယောက်ဟာ အပါယ်လေးဘုံ
ခေါ်တဲ့ ဒုဂတိဘဝတွေမှာ ကျင်လည်ကြရ
တယ်လို့ ဆိုတယ်နော။ ဒါဆိုရင် ဒကာဒကာမ
တွေ ကုသိုလ်ကံနဲ့ အကုသိုလ်ကံ ဘယ်ကံက
နည်းနေပါလိမ့်။

“ကုသိုလ်ကံက နည်းပါတယ်ဘုရား”
ဘယ်ကံတွေက များနေလို့။

“အကုသိုလ်ကံကများလို့ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်၊ အကုသိုလ်ကံတွေက များ
တယ်နော။ ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ
သဒ္ဓါရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သဒ္ဓါမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်
ပုဂ္ဂိုလ်ကများ။

“သဒ္ဓါမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က များပါတယ်
ဘုရား”

အဲဒီလို သဒ္ဓါတရားမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
သေရင် ဘယ်သွားမယ်။

“အပါယ် ၄ ဘုံပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ သူတော်ကောင်း တရား
တွေ မကျင့်သုံးရင် အပါယ်လေးဘုံမှာ ပြည့်
ကျပ်နေတာနော။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

၇၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

လောဘနောက်ကိုလိုက်၊ ဒေါသနောက်ကို
လိုက်၊ မောဟနောက်ကို လိုက်ပြီးတော့
သံယောဇဉ် လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီး သေတော့
ဘယ်ရောက်မယ်။

“အပါယ် ၄ ဘုံပါဘုရား”

• အပါယ်လေးဘုံက သေရင်ကော
သုဂတိရောက်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား။

“မလွယ်ပါဘုရား”

သိပ်ခက်တယ်နော။ ဒါကြောင့် ဘုရား
ရှင်က လူ့ပြည်ရောက်ခိုက်မှာ ကုသိုလ်တရား
တွေ များများလုပ်ကြပါလို့ မပြောဘူးလား။

“ပြောပါတယ်ဘုရား”

အများဆုံးလုပ်ရမယ့် ကုသိုလ် ဘာ
ကုသိုလ်။

“ဝိပဿနာ ကုသိုလ်ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဒီကုသိုလ်တရားများများ
လုပ်ထားမှ သေရင် ကြောက်ရမှာလား၊
မကြောက်ရဘူးလား။

“မကြောက်ရွံ့ပါဘုရား”

ဘာကြောင့် မကြောက်ရသလဲဆိုရင်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၇၃

မကြောက်တဲ့တရား ခန္ဓာထဲမှာ ကိန်းနေလို့။
ဟုတ်လား။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ရုပ်တရား၊
နာမ်တရားတွေရဲ့ ဖြစ်တာတွေ သိတယ်။
ပျက်တာလဲ သိတယ်။ အနိစ္စခန္ဓာက အနိစ္စ
တွေ ပြနေပါပေါ့လား၊ ဒုက္ခခန္ဓာက ဒုက္ခတွေ
ပြနေပါပေါ့လား၊ အနတ္တခန္ဓာက မပိုင်တာတွေ
ပြနေပါလားလို့ လက္ခဏာသုံးပါးကို ကိုယ်ပိုင်
ဉာဏ်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ တကယ့်ကို ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် သိနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သေမှာကို မကြောက်တော့ဘူး။
ကြောက်မှာလား၊ မကြောက်ဘူးလား။

“မကြောက်ပါဘုရား”

ရောဂါဖြစ်မှလဲ မကြောက်တော့ဘူး
နော်။ ရောဂါဖြစ်စေတတ်တဲ့ ခန္ဓာရှိနေမှတော့
ရောဂါဖြစ်မှာပဲလို့ သိမနေဘူးလား။

“သိနေပါတယ်ဘုရား”

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရောဂါတွေက ဘယ်
လောက်များ။

“၉၆ ပါးပါဘုရား”

ဒီခေတ်မှာတော့ ပိုများမယ် ထင်တယ်

၇၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားဆော်

နော်။ 'လောကကြီး မဆန်းကြယ်ဘူးလားဗျာ။
ဘာကြောင့်တဲ့လဲ။ တိုးတက်တဲ့ခေတ်ကြောင့်
နော။ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေ တိုး
တက်တော့ လောဘတွေက များများ ကြီးစား
အားထုတ်ကြတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီကံတွေများ
လာလေတော့ အကုသိုလ်ကံတွေက နှလုံးသွေး
ပူလောင်တယ်။ နှလုံးသွေးပူလောင်တော့
ခန္ဓာရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နွမ်းလာတယ်။ ဘာကြောင့်
ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နွမ်းသလဲဆိုရင် စိတ်ထဲမှာ
လောဘအာရုံတွေ၊ ဒေါသအာရုံတွေ များလာ
ရင် လေရှုမမှန်တော့ဘူး။ လောဘစိတ်၊
ဒေါသစိတ်ဟာ ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်လာ
တတ်တယ်။ ဒီတော့ ရုပ်ဖောက်တော့ ဟဒယ
ဝတ္ထု ခေါ်တဲ့ နှလုံးသွေးဟာ မကြည်လင်ဘူး။
ဒီတော့ ရောဂါ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ဝင်
တယ်။ ဒီရောဂါဒဏ် မခံနိုင်ရင် အဝါယ်လေး
ဘုံ တစ်နေရာရောက်မယ်နော်။

ဘာမရှိလို့လဲဆိုရင် ကုသိုလ်တရား
တွေက အားနည်းနေလို့ ဟုတ်လား။ အဲဒီ
ကုသိုလ်တရား အားနည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လော

အဖြစ်ဆုံးကုသိုလ် ရမ္မလိတရားဆော် ၇၅

ဘ၊ ဒေါသ၊ မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ စတဲ့
တရားတွေကို ထိန်းနိုင်ရဲ့လား။

“မထိန်းနိုင်ပါဘုရား”

မထိန်းနိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်
ကုသိုလ် အခံဓာတ်က နည်းနေလို့။ ဘယ်လို
နည်းသလဲဆိုရင် မိုးလင်းလာကတည်းကိုက
အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ လောဘအာရုံတွေနဲ့။
အိပ်ပြန်ရင်လဲပဲ လောဘစိတ်တွေနဲ့ ဆိုတော့
အဲဒီ အကုသိုလ်ကံတွေက ခန္ဓာထဲမှာ ပြည့်ကျပ်
နေတာနော်။ အဲဒီကံတွေကို ဘုရားရှင်က
ဝိပဿနာဉာဏ်အာရုံဖြင့် ပယ်ခိုင်းတာနော်။

ဝိပဿနာအာရုံဖြင့် ဆင်ခြင်ရင် ကြမ်း
တမ်းတဲ့ လောဘတရားတွေ၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့
ဒေါသတရားတွေ၊ မောဟ၊ မာန်မာန၊ ဣဿာ၊
မစ္ဆရိယတရားတွေ အားနည်းလာတယ်နော။

ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ
အလုပ်ပေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဟောတဲ့နေရာ
ဌာနမှာ စိတ်ကလေးတွေ ထားတတ်အောင်၊
နှလုံးသွင်းတတ်အောင် ဘုန်းကြီးတို့က အမြဲ
တမ်း ဟောပေးနေပါတယ်။ ဒီစိတ်ဟာ

၇၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

လောဘဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကို လက်ခံလို့ လောဘ
စိတ်ပေါ်နေတာ။

ဒေါသဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကို လက်ခံလို့
ဒေါသစိတ်။

မောဟဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကို လက်ခံလို့
မောဟစိတ်။

မာန်မာနဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကို လက်ခံလို့
မာန်မာနစိတ်။

ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ ဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကို
လက်ခံလို့ ဣဿာမစ္ဆရိယစိတ်။

ဒီတရားတွေနဲ့ မပေါင်းရင် ချမ်းသာနေ
တယ်နော်။ အဲဒီလောဘ ဒေါသစိတ်တွေကို
ဧည့်သည်စိတ်လို့ ခေါ်တယ်။ တရားများများ
အားထုတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီစိတ်ကလေး
ပေါ်လာရင် အော် ဒေါသစိတ် ဖြစ်နေပြီကိုးလို့
သိတယ်နော်။ သိရင် ငြိမ်းတယ် ဟုတ်လား။
အဲဒီ မကျေနပ်တဲ့ စိတ်ကလေးက ဘယ်နေရာ
မှာ သွားဖြစ်နေသလဲလို့ ကြည့်လိုက်တော့
ဒီလူ့အပေါ်မှာပါလား စသည်ဖြင့် မသိဘူး

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၇၇

လား။ အဲဒီ ဒေါသစိတ်တွေဖြစ်ရင် ပူလောင်နေ
ပါလားလို့ သိတော့ စိတ်ကလေး ဖျတ်ခနဲ
ချုပ်ပြီး မရှိတဲ့ ဧည့်သည်စိတ်ကို ပေါင်းနေတာ။

ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ မရှိတာကို
အရှိလက်ခံပြီး ကြာကြာပေါင်းတော့ ဧည့်သည်
က အိမ်ရှင်ဖြစ်လာတာ။ ဒါကြောင့် ဧည့်သည်
ကို အိမ်ရှင်မလုပ်နဲ့လို့လဲ ခဏခဏ ဟောပါ
တယ်။ ဧည့်သည်စိတ်တွေက ကုသိုလ်စိတ်
တွေကို ကန်ချတတ်တယ်။ ကုသိုလ်တရား
တွေကို တားမြစ်တတ်တယ်။ ဓမ္မဒါယက
သုတ္တန်ထဲမှာ ဘုရားက-

လောဘလဲ ယုတ်မာသည်

ဒေါသလဲ ယုတ်မာသည်

မောဟလဲ ယုတ်မာသည်

ယုတ်မာတရား ဖယ်ရှားရမည်

ကုသိုလ်တရား ပွားများရမည်ဆိုတော့

အကုသိုလ်တရားတွေကို ပယ်ရမလား၊ မပယ်
ရဘူးလား။

“ပယ်ရပါမယ်ဘုရား”

၇၈ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

မိမိရဲ့စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်တဲ့
 ကုသိုလ်စိတ်တွေ၊ ဒါနကုသိုလ်စိတ်တွေ၊ သီလ
 ကုသိုလ်စိတ်တွေ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်စိတ်တွေ၊
 နှလုံးသားထဲမှာ တည်အောင် ကျင့်ကြံပွားများ
 အားထုတ်ငဲ့...ရင် ချမ်းသာမယ်တဲ့၊ ဟုတ်
 လား။

ဒါဆိုရင် ယုတ်မာတရားတွေ ဘာလုပ်
 ရမှာတဲ့လဲ။

“ပယ်ရမှာပါဘုရား”

ကုသိုလ်တရားတွေကို

“ပွားများရမှာပါဘုရား”

အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓသာသနာတွင်းမှာ လူဖြစ်
 ကျိုးနပ်ပါသည်တဲ့။ အဲဒီလို ဗုဒ္ဓသာသနာ
 တွင်းမှာ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့
 ဒကာဒကာမတွေ အကုသိုလ်တရားတွေကို
 ဘာလုပ်ရမှာတဲ့လဲ။

“ပယ်ရမှာပါဘုရား”

အေး အပါယ်လေးဘုံကို ရောက်စေ
 နိုင်တဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေ ပယ်ရှားဖို့အတွက်

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၇၉

ဝိပဿနာတရားတွေ ပွားများပြီးသကာလ ယခု
 တရားစခန်းတွင်းမှာပင်လျှင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်
 ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ကြပါစေ။ ဒုက္ခသစ္စာကို
 ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထိုးထွင်းထွင်း သိမြင်နိုင်
 ပြီး အပါယ်လေးပါးကို ရောက်စေတဲ့ သမုဒယ
 သစ္စာကို ပယ်စွန့်နိုင်ကြပါစေ။ မဂ္ဂသစ္စာကို
 ပွားများကာ နိရောဓသစ္စာတည်းဟူသော မဂ်
 စခန်း၊ ဖိုလ်စခန်း၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တရားထူး
 တရားမြတ်ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ကောင်းစွာ
 မသွေ လှမ်းတက်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။
 (သာဓု သာဓု သာဓု)

ဆုတောင်းအမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် အမတ
 ခေမံ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ဧကန် ထုတ်ချောက် ရောက်
 စေသော်။

ယနေ့ယခု အားထုတ်သမျှ မြတ်ဘာဂ
 ကို မိဘဆရာ မျိုးသဟာနဲ့ ကိုယ်မှာစောင့်ကြပ်
 ကိုယ်စောင့်နတ်က အရင်းစ၍ ရှိသမျှလုံးစုံ

၈၀ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ရှိရှိသမျှ ဝေနေ
ယျတို့ ရကြပါစေ ပေးငှဝေသည် များထွေသာစု
ခေါ်စေသော်...။

ဝိပဿနာအားထုတ်မှ ဘဝမှာ

အနေကောင်းမယ်။

အနေကောင်းမှ အသေကောင်းမှာနော်။

အနေမတတ်က အသေမမြတ်ဘူး။

* အမြတ်ဆုံးဘဝကို အမြတ်ဆုံး ကျင့်စဉ်
ဖြင့် ကျင့်မှ

အမြတ်ဆုံးဆိုတဲ့ တရားထူးကို ရမယ်။

အသက်တမ်းတိုတဲ့ အချိန်ကလေးမှာ

အထက်ဘန်းစိတ်ဓာတ် မွေးထားမှ

အမြင့်စခန်းကို ရောက်နိုင်တယ်။

အမြတ်ဆုံး ရနေတဲ့ လူ့ဘဝမှာ အမြတ်
ဆုံး ကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့ ဒါနအစ ဝိပဿနာအဆုံး
ကုသိုလ်တွေကို မယူတတ်ရင်ဖြင့် လူ့ဘဝ
မြတ်ပေမဲ့ အရင်းမှာ ရှုံးပြီးသားဆိုတာ မှတ်ပါ။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ဂာ

တရားအားထုတ်ခါနီး ပရိကံပြုရန်

“အဟံဘန္တေ သံသာရဝဇ္ဇ ဒုက္ခတော
မောစနတ္ထာယ ဣမံ အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ ဓမ္မဿ
သံဃဿ အာစရိယဿ အတ္ထာယ ဇီဝိတံ
နိယျာဒေမိ ပရိစ္ဆဇာမိ”

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ - တပည့်
တော်သည်၊ သံသာရဝဇ္ဇ ဒုက္ခတော - သံသရာ
တည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးအပေါင်းမှ၊
မောစနတ္ထာယ - လွတ်မြောက်ပါရစေခြင်း
အကျိုးငှာ၊ ဣမံအတ္တာနံ - ဤခန္ဓာငါးပါးကို၊
ဗုဒ္ဓဿ - မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊
ဓမ္မဿ - တရားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊
သံဃဿ - သံဃာတော် မြတ်အားလည်း
ကောင်း၊ အာစရိယဿ - ဆရာမြတ်အားလည်း
ကောင်း၊ အတ္ထာယ - အကျိုးငှာ၊ ဇီဝိတံ -
အသက်ကို၊ နိယျာဒေမိ - အပ်နှင်းပါ၏။
ပရိစ္ဆဇာမိ - လှူဒါန်းစွန့်ကြဲပါ၏ အရှင်ဘုရား။

“ဇီဝိတံ စမောနောပိ သိက္ခာပဒါဟံ
နစဇာမိ”

ဇီဝိတံ - အသက်ကို၊ စမောနောပိ - စွန့်
လွှတ်ငြားသော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ - ကိုယ်ကျင့်

၈၂ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

သီလတော်မြတ်ကို၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊
နစဇာမိ-မစွန့်လွှတ်ပါအရှင်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်များသည်
တရားအားထုတ်ဆဲခဏ၌ ကြောက်ခြင်း၊
လန့်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲ
ကင်း၍ အားထုတ်ဆဲ၊ အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်
သော ဒါန၊ သီလ၊ စေတနာနှင့်တကွ
ဝိပဿနာဉာဏ်သည် မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍
နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

တရားအားထုတ်ပြီး အနန္တငါးပါးကို

ပူဇော်ကန်တော့ရန်

“ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓံ
ပူဇေမိ၊ ဓမ္မံ ပူဇေမိ၊ သံဃံပူဇေမိ”

ဣမာယဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ-မဂ်
လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော
ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်
သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဓမ္မံ- တရားတော်မြတ်ကို။ သံဃံ-
သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို။ မိဘဘိုးဘွား
ဆရာသမားများကို၊ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၈၃

ဆုတောင်းရန်

“အဒွါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇာတိဇရာ
ဗျာဓိမရဏမှာ ပရိမုစ္ဆိဿာမိ”

ဣမာယပဋိပတ္တိယာ- မဂ်လေးတန်၊
ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဤ
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်သော
ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိ
မရဏမှာ-ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊
နာရခြင်း၊ သေရခြင်းတို့မှ၊ အဒွါ-မချွတ်
ဧကန်၊ ပရိမုစ္ဆိဿာမိ-လွတ်မြောက်ရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

မေတ္တာပို့

- * အထက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။
အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း
ချမ်းသာကြပါစေ။
- * အောက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

၈၄ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း
ချမ်းသာကြပါစေ။

* အနန္တစကြဝဠာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း
ချမ်းသာကြပါစေ။

* တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း
ချမ်းသာကြပါစေ။

* ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ကျန်းမာ
ကြပါစေ။

* ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာ
ကြပါစေ။

* မေတ္တာနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြ
ပါစေ။

* မေတ္တာရန်သူ ဒေါသမူ အပူကင်းပါစေ။

* မေတ္တာရေချမ်း ကိုယ်စီဖြန်း အေးချမ်း
ကြပါစေ။

* ခန္တီနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော် ၈၅

* တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း ငြိမ်းချမ်းကြ
ပါစေ။

တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း အေးချမ်းကြ
ပါစေ။

ဆွမ်းသုံးဆောင်ခါနီး မေတ္တာပို့

ယနေ့ အရုဏ်ဆွမ်း၊ မွန်းတည့်ဆွမ်း
လှူဒါန်းကြကုန်သော အလှူရှင် မိသားစု
တစ်တွေ...ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ...ကိုယ်
ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ...စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြ
ပါစေ...ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့
ခန္ဓာဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။ ~

ယနေ့ အရုဏ်ဆွမ်း၊ မွန်းတည့်ဆွမ်း၊
အဖျော်ရည် လှူဒါန်းကြကုန်သော အလှူရှင်
မိသားစုတစ်တွေ...ဝေယျာဝစ္စ ပြုကြသူတွေ...
ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ...ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းကြ
ပါစေ...စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ... ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို
ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

၈၆ အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရစေလိုတရားတော်

ဆွမ်းသုံးဆောင်ခါနီး ဆင်ခြင်ရန်

ဤသည့်စားဖွယ်၊ အမယ်မယ်ကို၊ မြူး
ရယ်မာန်ကြွ၊ လှပရေဆင်း၊ ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှာ၊
မသုံးပါဘူး၊ လေးဖြာဓာတ်ဆောင်၊ ဤကိုယ်
ကောင်သည်၊ ရှည်အောင်တည်လျက်၊ အသက်
မျှတမ်း၊ မမောပန်းငြား၊ ဘုရားသာသနာ၊
ကျင့်နှစ်ဖြာကို၊ ကျင့်မီနိုင်စေ၊ ဝေဒနာ
ဟောင်းသစ်၊ မဖြစ်စေရ၊ ယာပိုက်မျှနစ်၊
ခပ်သိမ်းပြစ်ကို၊ မဖြစ်လေအောင်၊ ချမ်းမြေ့
အောင်ဟု၊ သုံးဆောင်မှီဝဲပါသတည်း။

ဆွမ်းသုံးဆောင်ခါနီး အမျှဝေ

ယနေ့ယခု ပြုပြုသမျှ မြတ်ဘာဂကို
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကုန်သော ဝေနေယျ
ဒုက္ခိတ သုခိတ သတ္တဝါပေါင်းတို့ကို ကုသိုလ်
ပြုလုပ် အကျွန်ုပ်တို့က အမျှကုသိုလ် ပေးဝေ
လို၏ အမျှရ၍ ချမ်းသာကြပါစေသော...။

(အမျှ...အမျှ...အမျှ... ယူတော်မူကြပါ
ကုန်လော့။ သာဓု...သာဓု...သာဓု)⁉